

Jurisprudentie-bulletin RSJ 2013/8

zie ook www.rsj.nl

Inhoudsopgave Jurisprudentiebulletin 2013 - 8

<p>Zaaknummer: 13/2946/GA Datum uitspraak: 20 november 2013</p>	<p>Activiteiten</p>	<p>Klager heeft verzocht om toegang tot bepaalde websites i.h.k.v. de voorbereiding van zijn cassatie zaak. In de inrichting is een pilot internettoegang gaande. Directeur verklaart ter zitting dat aan klager toegang kan worden verleend voor zover de sites op de white list vermeld staan. De aard en ernst van het delict van klager, dat internet gerelateerd is, speelt hierbij geen rol. Beroep in zoverre gedeeltelijk gegrond, beklag voor het overige gedeeltelijk alsnog niet-ontvankelijk.</p>	<p>blz. 12</p>
<p>Zaaknummer: 13/2635/GA Datum uitspraak: 20 november 2013</p>	<p>Urineonderzoek; Disciplinaire straffen aanleiding</p>	<p>Uitgangspunt: de bij (vervolg) urinecontrole gemeten THC/ kreatinine-ratio moet elke 36 uur zijn gehalveerd t.o.v. de ratio die is gemeten bij vorige urinecontrole. Hiervan kan in bijzondere omstandigheden worden afgeweken. Ratio onvoldoende gedaald en geen bijzondere omstandigheden aannemelijk geworden. Beroep betreffende oplegging straf ongegrond.</p>	<p>blz. 12</p>
<p>Zaaknummer: 13/2287/GA Datum uitspraak: 15 november 2013</p>	<p>Disciplinaire straffen aanleiding; Urineonderzoek; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Bij een urinecontrole dient de reden aangegeven te worden, ook als dat een steekproef betreft, om misverstand te voorkomen. Personeelslid had op aanvraagformulier kunnen vermelden dat klager weigerde te tekenen omdat naar zijn mening de procedure niet correct was verlopen. Klager had al urine afgestaan. Geen weigering UC, strafoplegging berust niet op goede grond. Beroep gegrond, beklag gegrond, tegemoetkoming € 50,=.</p>	<p>blz. 14</p>

<p>Zaaknummer: 13/2678/GA, 13/2823/GA t/m 13/2850/GA</p> <p>Datum uitspraak: 6 november 2013</p>	<p>Zorgplicht niet betrachten; Ontvankelijkheid materieel; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Hoge temperaturen binnen de inrichting. Beklag ontvankelijk. Directeur heeft onvoldoende maatregelen genomen om ongemak veroorzaakt door de hoge temperaturen te verminderen. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 20,=.</p>	<p>blz. 15</p>
<p>Zaaknummer: 13/2558/GA</p> <p>Datum uitspraak: 1 november 2013</p>	<p>Bezoek ; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Weigering toegang voor bezoek vanwege ontbreken doktersverklaring betreffende pin in voet onredelijk. Bij eerder bezoek is doktersverklaring getoond. Onvoldoende aannemelijk dat is gemeld dat deze bij elk bezoek getoond moest worden. Ook gebruik handscanner mogelijk. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 5,=.</p>	<p>blz. 16</p>
<p>Zaaknummer: 13/2306/GA</p> <p>Datum uitspraak: 29 oktober 2013</p>	<p>Disciplinaire straffen aanleiding; Disciplinaire straffen procedureel</p>	<p>Verweer van klager dat de uitslag van een ademanalyse zou zijn veroorzaakt door het gebruik van het mondspoelmiddel Listerine is onvoldoende aannemelijk, daarvoor is het aangetroffen alcoholpromillage te hoog. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 17</p>
<p>Zaaknummer: 13/2272/GA</p> <p>Datum uitspraak: 29 oktober 2013</p>	<p>Telefoon; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Noodzaak telefooncontact met familie en advocaat voldoende aannemelijk. Directeur had klager, die buiten eigen schuld niet beschikte over voldoende beltegoed, daartoe in de gelegenheid moeten stellen. Beroep en beklag gegrond. Tegemoetkoming € 5,=.</p>	<p>blz. 18</p>
<p>Zaaknummer: 13/2050/GA</p> <p>Datum uitspraak: 29 oktober 2013</p>	<p>Ontvankelijkheid formeel</p>	<p>Uit stukken blijkt niet dat uitspraak klager is toegezonden. Bij verzending aan raadsman is iets misgegaan. Gelet hierop is verzuimd uitspraak aan klager toe te zenden. Klager ontvankelijk in geruime tijd na behandeling van klaagschrift ingediend beroep.</p>	<p>blz. 19</p>

<p>Zaaknummer: 13/2024/GA</p> <p>Datum uitspraak: 29 oktober 2013</p>	<p>Vermissing; Ontvankelijkheid materieel</p>	<p>Vermissing trainingspak in dit geval geen voor beklag vatbare beslissing, nu gedetineerden er zelf voor kiezen hun kleding door de afdelingsreiniger te laten wassen en er een alternatief beschikbaar is. Beroep directeur gegrond, klager alsnog niet-ontvankelijk in beklag.</p>	<p>blz. 20</p>
<p>Zaaknummer: 13/1746/GA</p> <p>Datum uitspraak: 29 oktober 2013</p>	<p>Ordemaatregel uitsluiting deelname activiteiten; Ordemaatregel afzondering; Ordemaatregel aanleiding; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Wet kent niet interne overplaatsing als ordemaatregel. Uitsluiting van activiteiten vanwege verklaring personeel van bedreiging van medegedetineerde door klager. Verklaringen personeel echter niet vastgelegd en niet controleerbaar. Beroep en beklag gegrond. Tegemoetkoming € 50,= .</p>	<p>blz. 20</p>
<p>Zaaknummer: 13/2100/GA en 13/2102/GA</p> <p>Datum uitspraak: 24 oktober 2013</p>	<p>Ontvankelijkheid materieel; Telefoon; Persoonlijke verzorging; Zorgplicht wijze van betrachten</p>	<p>Directeur heeft voldoende voorzieningen getroffen om te bewerkstelligen dat gedetineerden met behoud van (zoveel mogelijk) privacy kunnen bellen. Klager niet-ontvankelijk in klacht over het niet kunnen bellen van keuzemenu's en in klacht over de wijze van broodverstrekking.</p>	<p>blz. 21</p>
<p>Zaaknummer: 13/1794/GA</p> <p>Datum uitspraak: 10 oktober 2013</p>	<p>Post</p>	<p>Enveloppen zijn "andere poststukken" die o.g.v. artikel 36, derde lid, Pbw mogen worden gekopieerd. Echter i.c., kopiëren envelop aan Minister VenJ in strijd met artikel 37 Pbw en kopiëren envelop aan Minister BZK, zonder voorafgaande mededeling, in strijd met artikel 36, derde lid, Pbw. Beroep van klager gegrond.</p>	<p>blz. 25</p>

<p>Zaaknummer: 13/2486/GA Datum uitspraak: 9 oktober 2013</p>	<p>Verlof algemeen</p>	<p>Afwijzing verzoek algemeen verlof. Hoewel recidiverisico als hoog gemiddeld wordt ingeschat en risico dat klager zich onttrekt aan de voorwaarden als gemiddeld, moet doorslaggevend gewicht worden toegekend aan klagers belang bij voorbereiding op terugkeer in de maatschappij, gelet op de einddatum van zijn detentie. Beroep gegrond, beroepscommissie bepaalt dat aan klager verlof moet worden verleend.</p>	<p>blz. 27</p>
<p>Zaaknummer: 13/2786/GB Datum uitspraak: 4 november 2013</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Een positieve score bij een urinecontrole vormt in beginsel een contra-indicatie voor de voortzetting van deelname aan een p.p. Onder omstandigheden kan dit anders zijn bijvoorbeeld indien een gedetineerde voldoende aannemelijk heeft weten te maken dat er sprake is geweest van bijzondere omstandigheden die hebben geleid of hebben kunnen leiden tot de gewraakte uitslag van de urinecontrole. In klagers geval is hier sprake van. Beroep gegrond, tegemoetkoming van €300,00.</p>	<p>blz. 28</p>
<p>Zaaknummer: 13/2684/GB Datum uitspraak: 29 oktober 2013</p>	<p>beroep (over)plaatsing</p>	<p>Eerste selectie voor gevangenis, geen detentiefasering. Onduidelijk waarom er geen recent reclasseringsadvies voorhanden is en op welke termijn dit eventueel te verwachten is. Nu de selectiefunctionaris hier niet expliciet op in is gegaan, is er sprake van een gebrekkige motivering. Beroep gegrond.</p>	<p>blz. 29</p>

<p>Zaaknummer: 13/2088/GB</p> <p>Datum uitspraak: 24 oktober 2013</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Plaatsing in FPK. Zonder instemming van klager is een rechterlijke machtiging op grond van de Wet Bopz vereist. Uit de stukken blijkt niet dat deze machtiging vóór klagers plaatsing in de FPK was afgegeven en ook niet dat deze inmiddels wel is afgegeven. De procedure is niet zorgvuldig geweest. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.</p>	<p>blz. 30</p>
<p>Zaaknummer: 13/2941/GB</p> <p>Datum uitspraak: 15 oktober 2013</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Het feit dat een personeelslid een gedetineerde kent, is niet uit te sluiten en betreft een situatie die vaker voor kan komen. Gedetineerden worden zoveel mogelijk in hun eigen regio geplaatst. De enkele mededeling dat een medewerkster klager, diens familie en vrienden kent en hierdoor niet goed kan functioneren in haar werkzaamheden is, zonder nadere motivering of toelichting, onvoldoende grond om klager over te plaatsen. Beroep gegrond en opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.</p>	<p>blz. 31</p>
<p>Zaaknummer: 13/2646/GB</p> <p>Datum uitspraak: 7 oktober 2013</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime, gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Klager is in beroep gegaan tegen het vonnis in eerste aanleg, waarbij hem een ISD-maatregel is opgelegd, waardoor er thans geen sprake is van een onherroepelijk vonnis. Op grond van artikel 9, tweede lid sub b, Pbw dient klager in een h.v.b. te verblijven en kan hij nog niet worden overgeplaatst naar een gevangenis. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 32</p>

<p>Zaaknummer: 13/2380/GB</p> <p>Datum uitspraak: 7 oktober 2013</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay</p>	<p>Directeur van detentiecentrum Rotterdam heeft beheersafdeling aangewezen voor opvang van gedetineerden als bedoeld in art. 14 Pbw. Dit is een interne differentiatie en directeur is verantwoordelijk voor plaatsing. Selectiefunctionaris plaatst vreemdelingen die voor plaatsing op beheersafdeling in aanmerking komen in Rotterdam nu dit het enige detentiecentrum is met een beheersafdeling. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 33</p>
<p>Zaaknummer: 13/2473/GM</p> <p>Datum uitspraak: 19 november 2013</p>	<p>Medische verzorging medicatieverstrekking; Medische verzorging behandeling</p>	<p>Inrichtingspsychiater heeft weloverwogen, op goede gronden en conform de daaraan gestelde eisen geadviseerd tot toediening dwangmedicatie. Mening klager dat hij geen psychische stoornis heeft, doet daaraan niet af. Psychische situatie van klager verbeterd. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 34</p>
<p>Zaaknummer: 13/2730/GM</p> <p>Datum uitspraak: 14 november 2013</p>	<p>Medische verzorging behandeling; Medische verzorging medicatieverstrekking</p>	<p>Gegeven psychologische begeleiding niet ontoereikend. Niet nodig klager tijdelijk arbeidsongeschikt te verklaren of slaapmedicatie te verstrekken. Behandelend psycholoog niet BIG-geregistreerd, maar werd door psycholoog gesuperviseerd. Beroep ongegrond.</p>	<p>blz. 35</p>
<p>Zaaknummer: 13/2663/GM</p> <p>Datum uitspraak: 5 november 2013</p>	<p>Medische verzorging behandeling</p>	<p>Klager verkeerde in een zodanige situatie dat de arts geen contact met hem kon krijgen. Nu van een levensbedreigende situatie geen sprake was, had arts klager niet in het gezicht mogen en hoeven slaan. Beroep gegrond en tegemoetkoming € 25,=.</p>	<p>blz. 35</p>

<p>Zaaknummer: 13/3251/GV</p> <p>Datum uitspraak: 8 november 2013</p>	<p>Verlof incidenteel</p>	<p>Afwijzing incidenteel verlof door Staatssecretaris. Klager heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat zijn aanwezigheid bij de hoorzitting van het regionaal tuchtcollege noodzakelijk is. Het staat hem vrij de directeur te vragen de inrichting te verlaten o.g.v. artikel 26, lid 4., Pbw. Beroep klager ongegrond.</p>	<p>blz. 36</p>
<p>Zaaknummer: 13/1464/TA en 13/1492/TA</p> <p>Datum uitspraak: 23 oktober 2013</p>	<p>bewegingsvrijheid afzondering en separatie; Tegemoetkoming financieel</p>	<p>Toegezonden USB-stick met door klager heimelijk opgenomen gesprekken niet in beroep gebruikt. Afzondering vanwege ondermijnd gedrag zonder onderbouwing daarvan onredelijk. Verlenging andere afzondering met karakter strafmaatregel onredelijk. Beroep klager gegrond, tegemoetkoming. Beroep hoofd inrichting ongegrond.</p>	<p>blz. 37</p>
<p>Zaaknummer: 13/3505/STA</p> <p>Datum uitspraak: 28 oktober 2013</p>	<p>Gedogen geneeskundige handeling</p>	<p>Beslissing genomen door psychiater na multidisciplinair overleg en bij afwezigheid ondertekend door andere psychiater, beiden aangewezen als plaatsvervanger hoofd inrichting. Voorlopig oordeel voorzitter dat beslissing in dit geval bevoegd is genomen. Afwijzing verzoek.</p>	<p>blz. 40</p>
<p>Zaaknummer: 13/3418/STA</p> <p>Datum uitspraak: 18 oktober 2013</p>	<p>Gedogen geneeskundige handeling</p>	<p>Beslissing b-dwangbehandeling is genomen op basis van voor verzoeker noodzakelijk geachte behandelplan om acuut dreigend gevaar vanuit waanstoornis van verzoeker voor behandelaren af te wenden. Geen alternatieven. Afwijzing schorsingsverzoek.</p>	<p>blz. 42</p>

<p>Zaaknummer: 13/3399/STA en 13/3427/STA Datum uitspraak: 17 oktober 2013</p>	<p>Gedogen geneeskundige handeling</p>	<p>B-dwangbehandeling volgens behandelplan noodzakelijk om acuut dreigend gevaar vanuit verzoekers stoornis voor verzoeker en zijn omgeving af te wenden. Geen andere alternatieven dan ongewenste langdurige afzondering of separatie mogelijk. Afwijzing schorsingsverzoek.</p>	<p>blz. 43</p>
<p>Zaaknummer: 13/3318/STA Datum uitspraak: 11 oktober 2013</p>	<p>Gedogen geneeskundige handeling</p>	<p>Psychotische toestandbeeld maakt behandeling zonder medicatie onmogelijk. Volgens psychiaters zal in dat geval verzoekers waanstoornis blijven bestaan, is er geen zicht op resocialisatie en dreigt longstayplaatsing. Verzoeker weigert langere periode consequent vrijwillig medicatie. Herhaalde pogingen hem hiertoe te motiveren zijn mislukt. Afwijzing verzoek.</p>	<p>blz. 44</p>
<p>Zaaknummer: 13/3310/STA Datum uitspraak: 10 oktober 2013</p>	<p>Gedogen geneeskundige handeling</p>	<p>Zonder medicatie zal verzoeker volgens psychiaters lang verpleegd moeten blijven en mogelijk in de longstay belanden. Weigering vrijwillige inname medicatie. Herhaalde mislukte pogingen hem hiertoe te motiveren. Psychotische toestandbeeld maakt behandeling zonder medicatie onmogelijk. Afwijzing schorsingsverzoek.</p>	<p>blz. 44</p>
<p>Zaaknummer: 13/1853/TB Datum uitspraak: 8 november 2013</p>	<p>Plaatsing/overplaatsing longstay</p>	<p>Onduidelijk o.g.v. welke criteria klager volgens inrichting als een van de eersten kan worden overgeplaatst naar andere longstayafdeling. Motiveringsgebrek nu bestreden beslissing uitsluitend op onvolledig overplaatsingsverzoek is gebaseerd. Beroep gegrond, opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.</p>	<p>blz. 45</p>

<p>Zaaknummer: 13/2375/JZ</p> <p>Datum uitspraak: 13 november 2013</p>	<p>Plaatsing/ overplaatsing intern; Bewegingsvrijheid binnen de inrichting</p>	<p>Aanvankelijk heeft klagster ingestemd met interne overplaatsing, maar van haar kon niet worden verwacht dat zij nadelige gevolgen, o.a. vaker insluiten op kamer, kon inschatten. Directeur voor nadelige gevolgen verantwoordelijk. Beroep gegrond, klacht alsnog gegrond, geen tegemoet-koming.</p>	<p>blz. 47</p>
<p>Zaaknummer: 13/1904/JZ</p> <p>Datum uitspraak: 10 oktober 2013</p>	<p>Klachtencommissie bij de jeugdzorginstelling Stichting Juzt, locatie Rijsbergen</p>	<p>Beroep klager, gezagdragend ouder, tegen gegrondverkleerde klacht waarbij bestreden beslissing niet is vernietigd, maar wel opdracht is gegeven tot nieuwe beslissing. Beroepscommissie kan niet bepalen dat haar uitspraak treedt i.p.v. een vernietigde beslissing en kan derhalve geen verlof toekennen. Klager heeft geen belang bij beroep en is daarin niet-ontvankelijk.</p>	<p>blz. 48</p>

Zaaknummer:

13/2946/GA

Datum uitspraak:

20 november 2013

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.
Bol, mr. A.T.
Pattijn MSM, J.M.L.
Nauta, T. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de p.i. Vught

Trefwoorden:

Activiteiten

Artikelen:

EVRM art. 6 lid 3 onder b en c
GW, art. 15, lid 4
Pbw, art. 2, lid 4

Samenvatting:

Klager heeft verzocht om toegang tot bepaalde websites i.h.k.v. de voorbereiding van zijn cassatie zaak. In de inrichting is een pilot internettoegang gaande. Directeur verklaart ter zitting dat aan klager toegang kan worden verleend voor zover de sites op de white list vermeld staan. De aard en ernst van het delict van klager, dat internet gerelateerd is, speelt hierbij geen rol. Beroep in zoverre gedeeltelijk gegrond, beklag voor het overige gedeeltelijk alsnog niet-ontvankelijk.

Rechtsoverwegingen:

Nu de directeur ter zitting heeft verklaard dat het verzoek van klager, voor zover dit ziet op websites welke vermeld staan op de white list (www.rechtspraak.nl), van meet af aan voor inwilliging vatbaar was, zal de

beroepscommissie het beroep van klager in zoverre gegrond verklaren en de uitspraak van de beklagcommissie op dit punt vernietigen en het beklag alsnog gegrond verklaren. Met inachtneming van deze uitspraak dient de directeur uiterlijk binnen 14 dagen na ontvangst van deze uitspraak te bepalen op welke wijze en voor welke duur de toegang tot www.rechtspraak.nl dient te worden gerealiseerd.

De beroepscommissie merkt ten aanzien van de website www.hudoc.echr.coe.int op dat deze website niet vermeld staat op de zogenaamde algemene white list. Het beklag zal in zoverre alsnog niet-ontvankelijk worden verklaard nu het zich in de kern richt tegen een voor alle gedetineerden geldende regeling. De beroepscommissie geeft overigens degene die belast is met de opstelling van de zogenaamde white list in overweging te bezien of toegang tot de bedoelde website van het EHRM, die van juridische aard is, niet alsnog kan worden verschaft.

De beroepscommissie acht geen termen aanwezig om klager een tegemoetkoming toe te kennen.

Zaaknummer:

13/2635/GA

Datum uitspraak:

20 november 2013

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Bol, mr. A.T.
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de locatie Sittard

Trefwoorden:

Urineonderzoek; Disciplinaire straffen
aanleiding

Artikelen:

Pbw art. 50, 51

Samenvatting:

Uitgangspunt: de bij (vervolg)urinecontrole gemeten THC/kreatinine-ratio moet elke 36 uur zijn gehalveerd t.o.v. de ratio die is gemeten bij vorige urinecontrole. Hiervan kan in bijzondere omstandigheden worden afgeweken. Ratio onvoldoende gedaald en geen bijzondere omstandigheden aannemelijk geworden. Beroep betreffende oplegging straf ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Uit inlichtingen die 'Diagnostiek voor U'-het laboratorium dat de urinemonsters van gedetineerden onderzoekt – in het kader van eerdere beroepszaken heeft verstrekt en uit vaste, voor een ieder toegankelijke, rechtspraak van de beroepscommissie volgt dat bij de beoordeling van de vraag of bijgebruik van cannabinoïden (THC) aannemelijk is, in aanmerking moet worden genomen de bij de urinecontrole gemeten THC/kreatinine-ratio – dit is de verhouding tussen de gemeten THC-waarde en de gemeten kreatinewaarde in de urine – en de gemiddelde halfwaardetijd van THC (als ook van de THC/kreatinine-ratio) van 36 uur. In navolging van de inlichtingen van 'Diagnostiek voor U' hanteert de beroepscommissie als uitgangspunt dat de bij een (vervolg)urinecontrole gemeten THC/kreatinine-ratio elke 36 uur (ongeveer) moet zijn gehalveerd, ten opzichte van de ratio die is gemeten bij de vorige urinecontrole. Indien de THC/kreatinine-ratio op het moment van afname van de (vervolg)urinecontrole, gelet op het bovenstaande

beoordelingskader, niet voldoende is gedaald ten opzichte van de ratio die is gemeten bij de vorige urinecontrole, dan gaat 'Diagnostiek voor U' (en mitsdien de beroepscommissie) er in beginsel vanuit dat sprake is van bijgebruik van cannabis.

Bij klager zijn op 3 juli 2013 en op 18 juli 2013 urinecontroles afgenomen. Uit het uitslagenformulier blijkt dat bij de urinecontrole van 3 juli 2013 een THC/kreatinine-ratio is gemeten van 69,2 en dat bij de urinecontrole van 18 juli 2013 een THC/kreatinine-ratio is gemeten van 21,9. Toepassing van het hierboven genoemde uitgangspunt op klagers situatie, leidt tot de constatering dat klagers THC/kreatinine-ratio in de periode tussen 3 juli 2013 en 18 juli 2013 (dit is vijftien dagen) onvoldoende is gedaald.

De beroepscommissie onderkent dat de gehanteerde halfwaardetijd van de THC/kreatinine-ratio van 36 uur een gemiddelde halfwaardetijd betreft, die niet onverkort op elke gedetineerde kan worden toegepast. Derhalve kan in bijzondere omstandigheden, die overigens door de gedetineerde aannemelijk moeten worden gemaakt, van bovengenoemd uitgangspunt worden afgeweken.

In dit geval is niet aannemelijk geworden dat er sprake is van bijzondere omstandigheden, die een uitzondering op bovengenoemd uitgangspunt kunnen rechtvaardigen

Gelet op het vorenstaande acht de beroepscommissie voldoende aannemelijk geworden dat klager in de periode tussen 3 juli 2013 en 18 juli 2013 cannabinoïden heeft (bij)gebruikt. De beslissing van de directeur om, naar aanleiding van de uitslag van de op 18 juli 2013 afgenomen urinecontrole, aan klager de bestreden

disciplinaire straf op te leggen, kan derhalve niet worden aangemerkt als onredelijk en onbillijk. Het beroep zal ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagcommissie zal met aanvulling van de gronden worden bevestigd.

Zaaknummer:

13/2287/GA

Datum uitspraak:

15 november 2013

Beroepscommissie:

Holten, mr. A. van der
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Schagen, J.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtter bij de p.i.
Hoogeveen

Trefwoorden:

Disciplinaire straffen aanleiding;
Urineonderzoek; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Regeling urinecontrole penitentiaire
inrichtingen art. 3; Pbw art. 51

Samenvatting:

Bij een urinecontrole dient de reden aangegeven te worden, ook als dat een steekproef betreft, om misverstand te voorkomen. Personeelslid had op aanvraagformulier kunnen vermelden dat klager weigerde te tekenen omdat naar zijn mening de procedure niet correct was verlopen. Klager had al urine afgestaan. Geen weigering UC, strafoplegging berust niet op goede grond. Beroep gegrond,

beklag gegrond, tegemoetkoming € 50,=.

Rechtsoverwegingen:

Uit artikel 3, tweede en zevende lid, van de Regeling urinecontrole penitentiaire inrichtingen (hierna: de Regeling) volgt dat alvorens urine wordt afgenomen de reden van de urinecontrole aan de gedetineerde wordt meegedeeld. Zowel de gedetineerde als het personeelslid plaatst een handtekening op het aanvraagformulier ter bevestiging dat de procedure correct is verlopen.

De toelichting bij artikel 3 van de Regeling geeft aan dat de in dit artikel omschreven procedure instructie en waarborgnormen geeft voor een zorgvuldige afname van urine teneinde vergissingen zoveel mogelijk uit te sluiten en dat het tot de verantwoordelijkheid van de ambtenaar of medewerker die toezicht houdt bij de afname behoort om te controleren of het formulier volledig en goed is ingevuld.

Klager, die bij de onderhavige urinecontrole urine heeft afgestaan, heeft een aanvraagformulier urinecontrole niet ondertekend, omdat hij van mening was dat niet is gehandeld conform het bepaalde in artikel 3, tweede lid, van de Regeling. De directeur heeft de weigering om een handtekening te zetten aangemerkt als een weigering om mee te werken aan een urinecontrole en klager een disciplinaire straf opgelegd.

Klager heeft aangegeven dat hem de reden voor afname van de urinecontrole niet is meegedeeld. Volgens de directeur had klager, die bekend is met de afname van urinecontroles, uit het niet vermelden van de reden dienen op te maken dat het om een steekproef zou gaan. Wat hier ook

van zij, gelet op het bepaalde in artikel 3, tweede lid, van de Regeling stelt de beroepscommissie vast dat ook bij een steekproef duidelijk aangegeven dient te worden dat het om een steekproef gaat om misverstand te voorkomen.

Een andere vraag is of klagers weigering om het formulier te ondertekenen in dit geval kan worden aangemerkt als een weigering om mee te werken aan de urinecontrole. De beroepscommissie overweegt dat uit de uitspraak nummer 00/710/SGA van 21 april 2000, waarnaar klager heeft verwezen, volgt dat als een gedetineerde niet mede ondertekent hij slechts aangeeft het niet eens te zijn met de gevolgde procedure en dat de gedetineerde niet kan worden verplicht om het formulier mede te ondertekenen.

In de uitspraak met nummer 12/2590/GA van 3 december 2012 heeft de beroepscommissie overwogen dat het niet tekenen van een gedetineerde voor een correct verlopen procedure niet hoeft te betekenen dat het urinemonster niet kan of mag worden onderzocht.

Uit de uitspraak met nummer 04/2740/GA van 2 februari 2005 volgt dat uit een weigering van een gedetineerde om te tekenen niet kan worden geconcludeerd dat hij in het geheel niet wenste mee te werken en dat dit onvoldoende grond vormde voor oplegging van een disciplinaire straf. In deze uitspraak heeft de beroepscommissie overwogen dat het personeelslid eenvoudig aantekening op het formulier had kunnen maken.

De beroepscommissie is van oordeel dat klagers weigering om te tekenen als hiervoor vermeld niet kan worden aangemerkt als een weigering om mee te werken aan de urinecontrole. Het betreffende personeelslid

had op het formulier kunnen vermelden dat klager weigerde te tekenen, omdat klager van mening was dat de procedure niet correct was verlopen. Daarbij komt dat klager al urine had afgestaan. Naar het oordeel van de beroepscommissie rust de beslissing om klager ter zake een disciplinaire straf op te leggen niet op goede grond. Zij zal derhalve het beroep gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagrechtter vernietigen en het beklag alsnog gegrond verklaren. Zij zal aan klager een tegemoetkoming van € 50,= toekennen.

Zaaknummer:

13/2678/GA, 13/2823/GA t/m 13/2850/GA

Datum uitspraak:

6 november 2013

Beroepscommissie:

Vegter, mr. P.C.

Rutten, mr. M.A.G.

Nat, mr. M.M. van der

Aalst, M. van (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtter bij de locatie Sittard

Trefwoorden:

Zorgplicht niet betrachten; Ontvankelijkheid materieel; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 69

Samenvatting:

Hoge temperaturen binnen de inrichting. Beklag ontvankelijk. Directeur heeft onvoldoende maatregelen genomen om ongemak veroorzaakt door de hoge

temperaturen te verminderen. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 20,=.

Rechtsoverwegingen:

De directeur heeft in beroep aangevoerd dat klagers alsnog niet-ontvankelijk moeten worden verklaard in hun beklag, omdat deze niet is gericht tegen een hen betreffende door of namens de directeur genomen beslissing.

De beroepscommissie is van oordeel dat het beklag zich richt tegen het verzuim of de weigering van de directeur te beslissen (voldoende) maatregelen te nemen tegen de hoge temperaturen in de inrichting. Tegen een verzuim of weigering van de directeur te beslissen, kan op grond van artikel 60, tweede lid, van de Pbw in samenhang gezien met artikel 60, eerste lid, van de Pbw beklag worden ingesteld. Klagers zijn derhalve ontvankelijk in hun beklag.

Uit de nadere inlichtingen van de directeur van 17 oktober 2013 blijkt dat aan de gedetineerden die verbleven op de gevangenisafdeling (afdeling C) geen extra luchtmomenten zijn toegekend. De klaagschriften vermelden dat klagers ten tijde van het instellen van het beklag verbleven op de C-afdeling. Vast staat thans dat aan klagers geen extra luchtmomenten zijn aangeboden en aangezien, naar de beroepscommissie begrijpt, de directeur extra luchtmomenten wel noodzakelijk achtte, zal het beklag alsnog gegrond worden verklaard nu het verzuim of de weigering bij afweging van alle in aanmerking komende belangen niet redelijk en billijk moet worden geacht. Nu klagers tengevolge van het verzuim ongemak hebben ondervonden en de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan gemaakt kunnen worden, ziet de beroepscommissie aanleiding

klagers een tegemoetkoming toe te kennen. Zij bepaalt dat aan elk van de klagers een tegemoetkoming van € 20,= toekomt. Daarbij is ook in aanmerking genomen dat door de onzorgvuldige inlichtingen van de directeur de gedetineerden langer dan noodzakelijk in onzekerheid hebben verkeerd over de uitkomst van de procedure.

Zaaknummer:

13/2558/GA

Datum uitspraak:

1 november 2013

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Bauduin, mr. F.G.
Rutten, mr. M.A.G.
Aalst, M. van (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtster bij de p.i.
Breda

Trefwoorden:

Bezoek ; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 38

Samenvatting:

Weigering toegang voor bezoek vanwege ontbreken doktersverklaring betreffende pin in voet onredelijk. Bij eerder bezoek is doktersverklaring getoond. Onvoldoende aannemelijk dat is gemeld dat deze bij elk bezoek getoond moest worden. Ook gebruik handscanner mogelijk. Beroep gegrond, tegemoetkoming € 5,=.

Rechtsoverwegingen:

De moeder van klager is de toegang tot de inrichting geweigerd aangezien zij geen doktersverklaring kon laten zien waaruit kon worden opgemaakt dat zij een pin in haar voet heeft. Vaststaat dat de moeder van klager eerder de inrichting heeft bezocht en toen een doktersverklaring heeft getoond, waarna zij toegang kreeg. De beroepscommissie kan zich voorstellen dat een dergelijke bijzondere omstandigheid door het dienstdoende personeel genoteerd zal zijn opdat de moeder niet bij ieder bezoek haar verklaring zou hoeven te tonen. Onvoldoende aannemelijk is geworden, gelet op de anders luidende verklaring van de moeder, dat haar gemeld is dat zij bij ieder bezoek aan de inrichting haar doktersverklaring moest tonen. Zou het personeel niet op de hoogte geweest zijn, dan zou wellicht ook op een andere wijze, bijvoorbeeld door het hanteren van een handscanner, de verklaring van moeder op waarheid getoetst kunnen worden. De beslissing van de directeur de moeder van klager de toegang tot de inrichting te ontzeggen moet dan ook als onredelijk en onbillijk worden aangemerkt.

Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard. Nu de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan zijn te maken, komt klager een tegemoetkoming toe. De beroepscommissie zal de tegemoetkoming vaststellen op € 5,=.

Zaaknummer:

13/2306/GA

Datum uitspraak:

29 oktober 2013

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Boelens, drs. R.K.
Schagen, J.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de locatie Groot
Bankenboschte Veenhuizen

Trefwoorden:

Disciplinaire straffen aanleiding

Disciplinaire straffen procedureel

Artikelen:

Pbw art. 51; Regeling urinecontrole
penitentiaire inrichtingen art. 8

Samenvatting:

Verweer van klager dat de uitslag van een ademanalyse zou zijn veroorzaakt door het gebruik van het mondspoelmiddel Listerine is onvoldoende aannemelijk, daarvoor is het aangetroffen alcoholpromillage te hoog. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Het beroep is tijdig ingediend. De omstandigheid dat klagers raadsman pas nadien, binnen de daarvoor gestelde termijn, de gronden voor het beroep nader heeft aangevuld, doet daaraan niet af. Klager is daarom ontvankelijk in zijn beroep.

Klager heeft op 12 mei 2013, naar aanleiding van de verdenking alcoholhoudende drank te hebben genuttigd, een ademtest moeten ondergaan. Die ademanalyse gaf, bij eerste meting, een alcoholgehalte van 0,9 promille en bij de tweede meting (na enkele uren) een alcoholgehalte van 0,8 promille aan. Naar

aanleiding van dat aangetroffen promillage is aan klager onderhavige disciplinaire straf opgelegd.

Klager heeft bestreden alcoholhoudende drank te hebben genuttigd en aangegeven dat hij voorafgaand aan de ademanalyse zijn mond heeft gespoeld met Listerine, een in de inrichtingswinkel verkrijgbaar mondspoelmiddel dat alcohol bevat. Volgens vaste gewoonte heeft klager toen ongeveer de helft van de gebruikte hoeveelheid ingeslikt. Dit zou het aangetroffen promillage verklaren.

De beroepscommissie acht die verklaring van klageronvoldoende aannemelijk. Het bij klager vastgestelde alcoholpromillage is daarvoor te hoog. Voor de hand ligt dan ook dat klager voorafgaand aan de ademanalyse alcoholhoudende drank heeft genuttigd, op verdenking waarvan klager aan de ademanalyse is onderworpen. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, kan hetgeen in beroep is aangevoerd, voor zover een en ander is komen vast te staan, niet leiden tot een ander oordeel dan dat van de beklagcommissie. Het beroep zal daarom ongegrond worden verklaard, met bevestiging van de uitspraak van de beklagcommissie.

Zaaknummer:

13/2272/GA

Datum uitspraak:

29 oktober 2013

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Boelens, drs. R.K.
Schagen, J.
Maes, mr. H.M.J.D. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de locatie Norgerhaven te Veenhuizen

Trefwoorden:

Telefoon; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 39

Samenvatting:

Noodzaak telefooncontact met familie en advocaat voldoende aannemelijk. Directeur had klager, die buiten eigen schuld niet beschikte over voldoende beltegoed, daartoe in de gelegenheid moeten stellen. Beroep en beklag gegrond. Tegemoetkoming € 5,=.

Rechtsoverwegingen:

Als onweersproken kan wordenvastgesteld dat klager, terwijl hij zich in een afzonderingscel bevond naar aanleiding van een vechtpartij met een medegedetineerde, pas na enkele dagen telefooncontact heeft kunnen opnemen met zijn advocaat en zijn familie.

Nu door de directeur voorts niet is weersproken dat klager bij die vechtpartij gewond is geraakt en voldoende aannemelijk is dat klager direct heeft aangegeven aangifte te willen doen bij de politie, waarvoor hij contact op wilde nemen met zijn raadsman, acht de beroepscommissie voldoende aannemelijk dat er bij klager een noodzaak bestond om – zodra daartoe de gelegenheid bestond – telefooncontact op te nemen met zijn familie en zijn advocaat. Omdat klager op dat moment – naar onweersproken is buiten zijn eigen schuld – niet beschikte over een beltegoed, had het op de weg van de directeur gelegen hem zo spoedig mogelijk in de gelegenheid te stellen telefonisch contact op te nemen met zijn familie en advocaat. Een periode van enkele

dagen is onder deze omstandigheden onnodig lang. Gelet daarop kan de uitspraak van de beklagcommissie niet in stand blijven en dient het beklag alsnog gegrond te worden verklaard.

De beroepscommissie acht termen aanwezig voor het toekennen van een financiële tegemoetkoming. Zij zal de hoogte daarvan vaststellen op € 5,=.

Zaaknummer:

13/2050/GA

Datum uitspraak:

29 oktober 2013

Beroepscommissie:

Wit, mr. J.A.M. de
Bauduin, mr. F.G.
Rutten, mr. M.A.G.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de locatie De
Karelskamp te Almelo

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid formeel

Artikelen:

Pbw art. 69 lid 1

Samenvatting:

Uit stukken blijkt niet dat uitspraak klager is toegezonden. Bij verzending aan raadsman is iets misgegaan. Gelet hierop is verzuimd uitspraak aan klager toe te zenden. Klager ontvankelijk in geruime tijd na behandeling van klaagschrift ingediend beroep.

Rechtsoverwegingen:

Ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Pbw moet het met redenen omklede beroepschrift uiterlijk op de zevende dag na die van de ontvangst van het afschrift van de uitspraak onderscheidenlijk na die van de mondelinge mededeling van de uitspraak worden ingediend.

De uitspraak waarvan beroep dateert van 15 december 2011. Het door klagers raadsman ingediende beroepschrift dateert van 28 juni 2013 en is op diezelfde dag op het secretariaat van de Raad ontvangen. Klagers raadsman heeft aangevoerd dat hij de uitspraak van de beklagcommissie pas op 24 juni 2013 heeft ontvangen, omdat de uitspraak op een verkeerde plaats in het archief was opgeborgen en de raadsman daaraan voorafgaand nooit een afschrift van de uitspraak heeft ontvangen.

Bij brief van 16 juli 2013 is aan klagers raadsman gevraagd op welke datum klager de uitspraak van de beklagcommissie toegestuurd heeft gekregen en wanneer klagers raadsman bij de commissie van toezicht navraag heeft gedaan over de stand van zaken in de beklagzaak. Bij brief van 24 juli 2013 heeft klagers raadsman bericht dat klager de uitspraak nooit heeft ontvangen. Klagers raadsman heeft op 26 februari 2013, 9 april 2013 en 29 mei 2013 navraag gedaan over de stand van zaken bij de commissie van toezicht.

De beroepscommissie overweegt als volgt. Het beroepschrift is geruime tijd na de behandeling van het klaagschrift ingediend. Daarbij geldt dat niet het moment waarop de raadsman, maar het moment waarop klager kennis heeft gekregen van de uitspraak bepalend is voor de aanvang van de beroepstermijn. Voor de raadsman

geldt immers geen aparte termijn voor het instellen van beroep.

Uit de door de commissie van toezicht aan de beroepscommissie toegezonden stukken blijkt niet dat de uitspraak klager is toegezonden en de commissie van toezicht erkent dat er in de verzending aan de raadsman iets is misgegaan.

Ook al heeft de raadsman pas op 26 februari 2013 navraag gedaan naar de stand van zaken met betrekking tot het beklag, terwijl hij op 29 november 2011 reeds had aangegeven dat het beklag kon worden afgedaan op de stukken, zal de beroepscommissie, er van uitgaande dat verzuimd is de uitspraak aan klager toe te zenden, klager in dit geval in zijn beroep ontvangen.

Inhoudelijk overweegt de beroepscommissie dat hetgeen in beroep is aangevoerd naar het oordeel van de beroepscommissie niet tot een andere beslissing kan leiden dan die van de beklagcommissie. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

13/2024/GA

Datum uitspraak:

29 oktober 2013

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Moerings, prof.dr.mr. L.M.
Rutten, mr. M.A.G.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechter bij de locatie
Zwaag te Hoorn

Trefwoorden:

Vermissing; Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Pbw art. 60 lid 1

Samenvatting:

Vermissing trainingspak in dit geval geen voor beklag vatbare beslissing, nu gedetineerden er zelf voor kiezen hun kleding door de afdelingsreiniger te laten wassen en er een alternatief beschikbaar is. Beroep directeur gegrond, klager alsnog niet-ontvankelijk in beklag.

Rechtsoverwegingen:

Nu door de directeur onweersproken is aangevoerd dat gedetineerden er zelf voor kunnen kiezen om hun kleding door de afdelingsreiniger te laten wassen en er een alternatief beschikbaar is, is de beroepscommissie van oordeel dat in dit geval geen sprake is van een door of namens de directeur genomen beslissing als bedoeld in artikel 60, eerste lid, van de Pbw. Gelet hierop zal het beroep van de directeur dan ook gegrond worden verklaard, de uitspraak van de beklagrechter worden vernietigd en zal klager alsnog niet-ontvankelijk worden verklaard in zijn beklag.

Zaaknummer:

13/1746/GA

Datum uitspraak:

29 oktober 2013

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Moerings, prof.dr.mr. L.M.
Rutten, mr. M.A.G.
Koster, mr. M.L. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de p.i. Dordrecht

Trefwoorden:

Ordemaatregel uitsluiting deelname activiteiten; Ordemaatregel afzondering; Ordemaatregel aanleiding; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 23, 24

Samenvatting:

Wet kent niet interne overplaatsing als ordemaatregel. Uitsluiting van activiteiten vanwege verklaring personeel van bedreiging van medege-detineerde door klager. Verklaringen personeel echter niet vastgelegd en niet controleerbaar. Beroep en beklag gegrond. Tegemoetkoming € 50,= .

Rechtsoverwegingen:

Namens klager is verzocht om getuigen te horen. De beroepscommissie acht zich voldoende ingelicht om op het beroep te beslissen en wijst dit verzoek af.

Het beklag is gericht tegen de op 20 december 2012 opgelegde ordemaatregel die inhoudt dat klager voor de duur van veertien dagen wordt uitgesloten van activiteiten, intern wordt overgeplaatst en in afwachting van deze interne overplaatsing – op 21 december 2012 – in afzondering in een andere verblijfsruimte dan een afzonderingscel wordt geplaatst. De Pbw kent twee soorten ordemaatregelen, het uitsluiten van deelname aan een of meer activiteiten (artikel 23 Pbw) en de plaatsing in afzondering (artikel 24 Pbw) en niet de ordemaatregel in de vorm van een interne overplaatsing. Naar het oordeel van de beroepscommissie had genoemde interne overplaatsing dan ook niet als

ordemaatregel opgelegd kunnen worden. Uit de schriftelijke mededeling volgt verder dat de directeur de maatregelen heeft opgelegd, omdat uit verklaringen van het personeel naar voren zou zijn gekomen dat een medege-detineerde heeft verklaard dat klager hem en zijn familie in ernstige mate bedreigt. Deze mondelinge verklaringen van het personeel zijn echter niet schriftelijk vastgelegd en daardoor niet controleerbaar. Bovendien worden deze verklaringen weersproken door klager en een door hem ter zitting overgelegde verklaring van een personeelslid. Gelet op het voorgaande is de beroepscommissie van oordeel dat de directeur een ongeldige ordemaatregel heeft opgelegd, waarvoor bovendien onvoldoende grondslag bestond. Het beroep zal dan ook gegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagcommissie zal worden vernietigd. Het beklag zal alsnog gegrond worden verklaard. Aan klager zal een tegemoetkoming worden toegekend van in totaal € 50,=, nu naar het oordeel van de beroepscommissie voldoende aannemelijk is geworden dat klager ten dele niet heeft kunnen deelnemen aan activiteiten.

Zaaknummer:

13/2100/GA en 13/2102/GA

Datum uitspraak:

24 oktober 2013

Beroepscommissie:

Holten, mr. A. van der Boelens, drs. R.K. Bunt, prof.dr. H.G. van de Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechter bij de locatie

Norgerhaven te Veenhuizen

Trefwoorden:

Ontvankelijkheid materieel; Telefoon;
Persoonlijke verzorging; Zorgplicht wijze van
betrachten

Artikelen:

Pbw art. 39, 44, 60

Samenvatting:

Directeur heeft voldoende voorzieningen getroffen om te bewerkstelligen dat gedetineerden met behoud van (zoveel mogelijk) privacy kunnen bellen. Klager niet-ontvankelijk in klacht over het niet kunnen bellen van keuzemenu's en in klacht over de wijze van broodverstrekking.

Rechtsoverwegingen:

Ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Pbw dient het met redenen omklede beroepschrift uiterlijk op de zevende dag na die van ontvangst van het afschrift van de uitspraak onderscheidenlijk na die van de mondelinge mededeling van de uitspraak te worden ingediend. De directeur heeft aangevoerd dat klager niet-ontvankelijk in zijn beroep moet worden verklaard, omdat de beroepschriften, die zijn ingediend op 2 juli 2013, niet met redenen zijn omkleed en omdat de aanvullende beroepschriften, met daarin de gronden van het beroep, eerst op 19 juli 2013 zijn ingediend.

De uitspraken van de beklagrechtter zijn op 27 juni 2013 verzonden. Klagers raadsman heeft in de beroepschriften van 2 juli 2013 verzocht om een nadere termijn voor het indienen van de gronden van het beroep. Bij brief van 12 juli 2013 is klagers raadsman, namens de beroepscommissie, in de gelegenheid gesteld om binnen tien dagen na dagtekening van de brief de redenen van het beroep mee te delen. Op 19 juli

2013 heeft de raadsman twee aanvullende beroepschriften met daarin de redenen van het beroep ingestuurd. Onder deze omstandigheden is de beroepscommissie van oordeel dat klager ontvankelijk is in zijn beroep.

Ter zitting is namens de directeur aangevoerd dat een gedetineerde zich mag laten bijstaan door een rechtsbijstandverlener, maar dat klager, omdat hij niet op de zitting is verschenen, zich in dit geval door zijn raadsman laat vertegenwoordigen, hetgeen niet is toegestaan. Derhalve verzoekt de directeur de beroepscommissie om hetgeen de raadsman ter zitting heeft aangevoerd in haar uitspraak buiten beschouwing te laten. Ten aanzien van dit verzoek overweegt de beroepscommissie als volgt. In artikel 65, eerste lid, van de Pbw is bepaald dat een gedetineerde het recht heeft zich te doen bijstaan door een rechtsbijstandverlener of een andere vertrouwenspersoon, die daartoe van de beklagcommissie toestemming heeft gekregen. Uit artikel 69, derde lid, van de Pbw blijkt dat bovengenoemd artikel van overeenkomstige toepassing is op de beroepsprocedure. Het enkele feit dat klager ter zitting niet lijfelijk aanwezig is maar zijn raadsman wel, is niet in strijd met (de strekking van) artikel 65, eerste lid, van de Pbw. Het verzoek van de directeur om hetgeen de raadsman ter zitting heeft aangevoerd buiten beschouwing te laten zal derhalve worden afgewezen.

Ten aanzien van het beklag als vermeld onder a. overweegt de beroepscommissie het volgende. De directeur heeft ter zitting aangevoerd dat het niet zijn beslissing is dat er niet met keuzemenu's gebeld kan worden, maar dat dit zeer waarschijnlijk het gevolg is van het landelijk ingevoerde

telefoonsysteem (Telio). Mocht dit daadwerkelijk het geval zijn, dan is het niet kunnen bellen met keuzemenu's een algemene voor alle, in de inrichting verblijvende, gedetineerden geldende regel. Tegen een algemene regel staat in principe geen beklag open, tenzij die regel in strijd is met hogere wet- en/of regelgeving. Het is de beroepscommissie niet aannemelijk geworden dat deze regel in strijd is met wet- en/of regelgeving van hogere orde. Wat hiervan ook zij, het is de beroepscommissie niet gebleken dat klager op 8 mei 2013, nadat hem bekend werd dat hij niet met het keuzemenu van het advocatenkantoor kon bellen, een concreet verzoek heeft gedaan om met een andere telefoon (dan de gedetineerdentelefoon) naar zijn advocaat te mogen bellen en dat dit verzoek is geweigerd. Gelet op het vorenstaande is de beroepscommissie van oordeel dat de klacht niet is gericht tegen een door of namens de directeur jegens klager genomen beslissing, waartegen op grond van artikel 60, eerste lid, van de Pbw beklag open staat. Het beroep inzake het beklag als vermeld onder a. zal derhalve ongegrond worden verklaard en de uitspraak van de beklagrechter zal in zoverre met aanvulling van de gronden worden bevestigd.

Ten aanzien van het beklag als vermeld onder b. overweegt de beroepscommissie het volgende. Op grond van artikel 39, eerste lid, van de Pbw heeft de gedetineerde het recht ten minste eenmaal per week op in de huisregels vastgestelde tijden en plaatsen en met behulp van een daartoe aangewezen toestel gedurende tien minuten een of meer telefoongesprekken te voeren met personen buiten de inrichting. De directeur dient ervoor te zorgen dat gedetineerden van dit recht om te telefoneren gebruik kunnen maken, op een wijze waarbij hun recht op

privacy – zoveel als redelijkerwijs mogelijk – wordt gewaarborgd. Klager klaagt erover dat zijn recht op privacy tijdens het telefoneren, door de wijze van positionering van de telefoon, wordt geschonden. Ter zitting is aangevoerd dat klager de directeur in een eerder stadium heeft verzocht dit probleem op te lossen, maar dat de directeur niet op dit verzoek van klager heeft gereageerd. De directeur heeft dit niet weersproken. Mitsdien oordeelt de beroepscommissie dat er sprake is van een verzuim dan wel een weigering van de directeur om te beslissen, als bedoeld in artikel 60, tweede lid, van de Pbw. Dit wordt gelijk gesteld met een door of namens de directeur jegens klager genomen beslissing, waartegen beklag open staat. Gelet op het vorenstaande zal de beroepscommissie de uitspraak van de beklagrechter voor zover deze betrekking heeft op het beklag als vermeld onder b. vernietigen en klager alsnog ontvankelijk verklaren in zijn beklag als vermeld onder b. In haar uitspraak van 22 juli 2013 (met kenmerk 13/1589/GA) heeft de beroepscommissie een oordeel gegeven over de afdelingstelefoons van de locatie Norgerhaven. De directeur heeft ter zitting aangevoerd, en klagers raadsman heeft dit niet weersproken, dat de klacht van klager betrekking heeft op dezelfde telefoon als waarover de beroepscommissie in de uitspraak met kenmerk 13/1589/GA een oordeel heeft gegeven. Uit die uitspraak volgt dat in de locatie Norgerhaven gebruik wordt gemaakt van telefoons waarover een kap hangt, waardoor een gedetineerde tijdens het telefoneren gedeeltelijk wordt afgeschermd van de afdeling. Dergelijke telefoontoestellen met kappen hangen in verschillende ruimtes. De gedetineerde heeft aldus een keuze uit verschillende telefoons. Gelet op het vorenstaande is de beroepscommissie van oordeel dat

de directeur voldoende voorzieningen heeft getroffen om te bewerkstellingen dat gedetineerden, onder wie klager, met behoud van (zoveel mogelijk) privacy in de inrichting kunnen telefoneren. De beroepscommissie zal het beklag als vermeld onder b. derhalve ongegrond verklaren. Overigens merkt de beroepscommissie op dat de directeur, anders dan tijdens de behandeling van de zaak met kenmerk 13/1589/GA is toegezegd, nog niet heeft bekeken of het mogelijk is een lijn of cirkel bij de telefoon(s) aan te brengen, zodat medegedetineerden en personeel kunnen zien hoeveel afstand zij moeten bewaren ten einde zoveel mogelijk privacy van de beller te garanderen. De beroepscommissie beveelt de directeur aan deze mogelijkheid alsnog te onderzoeken.

Ten aanzien van het beklag als vermeld onder c. overweegt de beroepscommissie het volgende. Uit het klaag- en beroepschrift maakt de beroepscommissie op dat klager op 27 mei 2013 een brood verstrekt heeft gekregen dat uit de vriezer kwam en waarop geen uiterste houdbaarheidsdatum was vermeld.

Met betrekking tot het ontbreken van de uiterste houdbaarheidsdatum op de verpakking overweegt de beroepscommissie als volgt. Ingevolge artikel 44, eerste lid, van de Pbw draagt de directeur zorg dat aan de gedetineerde voeding wordt verstrekt. Onderdeel van die zorgplicht is dat de directeur waakt over de kwaliteit van de aangeboden voeding. Daartoe kan het voor de directeur van belang zijn dat er op, door derden aangeleverde, voeding een uiterste houdbaarheidsdatum wordt vermeld. Dit is evenwel een onderdeel van zorg voor de directeur, die daarin een eigen keuze moet maken. Het is de beroepscommissie

gebleken dat het ontbreken van de uiterste houdbaarheidsdatum op de verpakking (van sommige broden) het gevolg is van een algemene werkwijze in de keuken van de inrichting. De gevolgen – waaronder het ontbreken van de uiterste houdbaarheidsdatum op de verpakking (van sommige broden) – van deze werkwijze zijn voor alle, in de inrichting verblijvende, gedetineerden hetzelfde. Tegen een algemene werkwijze of regel staat in principe geen beklag open, tenzij (de gevolgen van) die werkwijze of regel in strijd is (zijn) met hogere wet- en/of regelgeving. Het is de beroepscommissie niet aannemelijk geworden dat het niet vermelden van de uiterste houdbaarheidsdatum op de verpakking van het brood in strijd is met wet- en/of regelgeving van hogere orde. Het ontbreken van de uiterste houdbaarheidsdatum op de verpakking van het brood is, hoewel in zijn algemeenheid niet gebruikelijk, derhalve geen door of namens de directeur jegens klager genomen beslissing, waartegen op grond van artikel 60, eerste lid, van de Pbw beklag open staat. Met betrekking tot het verstrekken van brood dat uit de vriezer komt overweegt de beroepscommissie het volgende. Uit de stukken en hetgeen ter zitting is aangevoerd, maakt de beroepscommissie op dat brood, dat niet direct na aanlevering aan gedetineerden wordt uitgereikt, in de keuken wordt ingevroren en op een later moment wordt verstrekt aan de gedetineerden. Hierdoor kan het voorkomen dat klager brood verstrekt krijgt dat in de vriezer bewaard is geweest. Dit is het gevolg van een algemene werkwijze die in de keuken van de inrichting wordt gehanteerd. De gevolgen – waaronder de verstrekking van brood dat in de vriezer bewaard is geweest – van deze werkwijze zijn voor alle, in de inrichting verblijvende,

gedetineerden hetzelfde. Niet gebleken is dat het verstrekken van brood dat in de vriezer bewaard is geweest in strijd is met wet- en/of regelgeving van hogere orde. Het enkele feit dat klager op 27 mei 2013 brood verstrekt heeft gekregen dat in de vriezer bewaard is geweest, is niet in strijd met artikel 44, eerste lid, van de Pbw. Mitsdien oordeelt de beroepscommissie dat de klacht niet is gericht tegen een door of namens de directeur jegens klager genomen beslissing, waartegen op grond van artikel 60, eerste lid, van de Pbw beklag open staat.

Gelet op het vorenstaande zal de beroepscommissie het beroep inzake het beklag als vermeld onder c. ongegrond verklaren en de uitspraak van de beklagrechtter met aanvulling van de gronden bevestigen.

Zaaknummer:

13/1794/GA

Datum uitspraak:

10 oktober 2013

Beroepscommissie:

Holten, mr. A. van der

Boelens, drs. R.K.

Bunt, prof.dr. H.G. van de

Groeneveld, mr. F.A. (secr.)

Beklagcommissie:

alleensprekende beklagrechtter bij de locatie Zwolle Zuid 1

Trefwoorden:

Post

Artikelen:

Pbw art. 36, 37

Samenvatting:

Enveloppen zijn "andere poststukken" die o.g.v. artikel 36, derde lid, Pbw mogen worden gekopieerd. Echter i.c., kopiëren envelop aan Minister VenJ in strijd met artikel 37 Pbw en kopiëren envelop aan Minister BZK, zonder voorafgaande mededeling, in strijd met artikel 36, derde lid, Pbw. Beroep van klager gegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klager heeft ter zitting een kleurenkopie, gemaakt van (de buitenkant van) zijn enveloppen, gericht aan de Minister van Veiligheid en Justitie en de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, overgelegd. Ter zitting heeft hij naar voren gebracht dat gedetineerden in de inrichting niet zelfstandig kopieën kunnen maken. Kopieën kunnen alleen worden gemaakt door personeelsleden, die voor gedetineerden alleen zwart/wit-kopieën maken. Nu klager gemotiveerd heeft aangevoerd waarom hij de kopieën niet zelf gemaakt kan hebben, had het op de weg van de directeur gelegen om enig onderzoek te doen naar de juistheid van klagers stelling. De directeur heeft ter zitting evenwel meegedeeld dat hij geen onderzoek heeft gedaan, omdat dit niet tot enig resultaat zou hebben geleid. In reactie op klagers gemotiveerde stelling heeft de directeur enkel aangevoerd dat hij zelf geen kopieën heeft gemaakt van klagers enveloppen en dat hij daartoe ook geen opdracht heeft gegeven. Hiermee heeft de directeur naar het oordeel van de beroepscommissie klagers stelling onvoldoende weersproken. Gezien het voorgaande en nu de directeur ter zitting te kennen heeft gegeven dat niet uit te sluiten valt dat het personeel klagers enveloppen heeft gekopieerd, zonder dat daartoe door de directeur opdracht is gegeven, geeft de beroepscommissie klager het voordeel van

de twijfel.

Vervolgens dient beoordeeld te worden of de directeur bevoegd is enveloppen van gedetineerden te (laten) kopiëren. Hierbij is van belang de vraag of enveloppen moeten worden aangemerkt als "andere poststukken" in de zin van artikel 36, derde lid, van de Pbw.

Op grond van artikel 36, derde lid, eerste volzin, van de Pbw is de directeur bevoegd op de inhoud van "brieven of andere poststukken" afkomstig van of bestemd voor gedetineerden toezicht uit te oefenen. In de tweede volzin van dit artikellid staat dat dit toezicht kan omvatten het kopiëren van "brieven of andere poststukken".

In artikel 36, tweede lid, van de Pbw staat dat de directeur bevoegd is "enveloppen of andere poststukken", afkomstig van of bestemd voor gedetineerden, op de aanwezigheid van bijgesloten voorwerpen te onderzoeken en deze hiertoe te openen. De beroepscommissie is, de formulering van beide artikelliden in samenhang bezien, van oordeel dat enveloppen als "poststukken" – in de zin van artikel 36, derde lid, van de Pbw – moeten worden aangemerkt. Mitsdien is de directeur in principe bevoegd kopieën te maken van enveloppen van gedetineerden.

Tenslotte staat ter beoordeling de vraag of klagers enveloppen zonder meer hadden mogen worden gekopieerd. Bij de beoordeling maakt de beroepscommissie onderscheid tussen enerzijds de envelop gericht aan de Minister van Veiligheid en Justitie en anderzijds de envelop gericht aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Ten aanzien van de envelop gericht aan de Minister van Veiligheid en Justitie overweegt de beroepscommissie het

volgende. In artikel 37, eerste lid, van de Pbw is bepaald dat artikel 36, derde lid, van de Pbw, waarin de directeur de bevoegdheid wordt gegeven poststukken (waaronder enveloppen) van gedetineerden te kopiëren, niet van toepassing is op brieven – de beroepscommissie leest hierin ook "poststukken" – van gedetineerden, die gericht zijn aan of afkomstig zijn van geprivilegieerde personen of instanties. In artikel 37, eerste lid, onder c, van de Pbw wordt 'Onze Minister' aangewezen als een geprivilegieerde persoon. Gelet hierop is de beroepscommissie van oordeel dat klagers envelop gericht aan de Minister van Veiligheid en Justitie niet gekopieerd had mogen worden.

Ten aanzien van de envelop gericht aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties overweegt de beroepscommissie het volgende. De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties is geen geprivilegieerde persoon als bedoeld in artikel 37, eerste lid, van de Pbw. De directeur had derhalve de bevoegdheid van deze envelop een kopie te maken. Echter, in artikel 36, derde lid, derde volzin, van de Pbw, staat dat van de wijze van uitoefenen van toezicht – waaronder kopiëren – tevoren aan de gedetineerde mededeling moet worden gedaan. Niet gebleken is dat aan klager tevoren is meegedeeld dat van zijn envelop een kopie zou worden gemaakt. Nu dit niet is gebeurd, had klagers envelop niet mogen worden gekopieerd.

Gelet op het vorenstaande zal de beroepscommissie het beroep gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagrechtter vernietigen en het beklag alsnog gegrond verklaren. Het is de beroepscommissie niet gebleken dat klager, als gevolg van het kopiëren van zijn enveloppen,

nadeel heeft ondervonden. Derhalve kent de beroepscommissie klager geen tegemoetkoming toe.

Zaaknummer:

13/2486/GA

Datum uitspraak:

9 oktober 2013

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Urbanus, mr. G.L.M.
Nauta, T. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij de locatie Zuid te
Arnhem

Trefwoorden:

Verlof algemeen

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting
art. 4, 14 e.v.

Samenvatting:

Afwijzing verzoek algemeen verlof. Hoewel recidiverisico als hoog gemiddeld wordt ingeschat en risico dat klager zich onttrekt aan de voorwaarden als gemiddeld, moet doorslaggevend gewicht worden toegekend aan klagers belang bij voorbereiding op terugkeer in de maatschappij, gelet op de einddatum van zijn detentie. Beroep gegrond, beroepscommissie bepaalt dat aan klager verlof moet worden verleend.

Rechtsoverwegingen:

Klager ondergaat een gevangenisstraf, wegens afpersing. De verwachte einddatum

van zijn detentie is op 20 november 2013.

Het beroep richt zich tegen de afwijzing van klagers tweede verzoek om algemeen verlof.

De directeur heeft zijn beslissing gebaseerd op het reclasseringsrapport waaruit blijkt dat het recidiverisico ten aanzien van klager wordt ingeschat als hoog gemiddeld en het risico op onttrekking aan de voorwaarden als gemiddeld. De inschatting is, blijkens het reclasseringsrapport, dat er extra inzet nodig is om klager te laten mee werken.

Hoewel de beroepscommissie het standpunt van de directeur kan volgen, dient naarmate de einddatum van de detentie nadert, het belang van klager bij een verlof in verband met zijn voorbereiding op een terugkeer in de samenleving zwaarder te wegen. In het licht van de einddatum van 20 november 2013 en gegeven het feit dat het om een inschatting van risico's gaat, had de directeur aan de voorbereiding van de terugkeer van klager in de maatschappij een doorslaggevend gewicht behoren toe te kennen. Gelet hierop zal de beroepscommissie het beroep gegrond verklaren, de uitspraak van de beklagcommissie vernietigen, het beklag alsnog gegrond verklaren en de beslissing van de directeur van 27 mei 2013 vernietigen.

Gegeven het tijdsverloop zal de beroepscommissie bepalen dat haar beslissing in de plaats treedt van de beslissing van de directeur en bepaalt dat aan klager verlof moet worden verleend. Zij acht geen termen aanwezig om klager een tegemoetkoming toe te kennen.

Zaaknummer:

13/2786/GB

Datum uitspraak:

4 november 2013

Beroepscommissie:

Bartelds, mr. J.I.M.W.

Bol, mr. A.T.

Rutten, mr. M.A.G.

Nijp, M. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay; Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Pbw art. 17

Samenvatting:

Een positieve score bij een urinecontrole vormt in beginsel een contra-indicatie voor de voortzetting van deelname aan een p.p. Onder omstandigheden kan dit anders zijn bijvoorbeeld indien een gedetineerde voldoende aannemelijk heeft weten te maken dat er sprake is geweest van bijzondere omstandigheden die hebben geleid of hebben kunnen leiden tot de gewraakte uitslag van de urinecontrole. In klagers geval is hier sprake van. Beroep gegrond, tegemoetkoming van €300,00.

Rechtsoverwegingen:

4.1. De gevangenis van de p.i. Ter Apel is een inrichting voor mannen met een regime van algehele gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.

4.2. Op 3 juli 2013 heeft klager positief gescoord bij een urinecontrole. Een positieve score bij een urinecontrole vormt

in beginsel een contra-indicatie voor de voortzetting van klagers deelname aan een p.p. Dat kan onder omstandigheden echter anders zijn, bijvoorbeeld indien een gedetineerde voldoende aannemelijk heeft weten te maken dat er sprake is geweest van bijzondere omstandigheden die hebben geleid of hebben kunnen leiden tot de gewraakte uitslag van de urinecontrole. Naar het oordeel van de beroepscommissie is van die laatste situatie in het onderhavige geval sprake. Hiertoe overweegt de beroepscommissie het volgende. Allereerst is van belang dat klager voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat er sprake is geweest van gebruik van paracetamol met codeïne en onder welke specifieke omstandigheden dat is gebeurd. Niet betwist is dat codeïne onder omstandigheden kan leiden tot een positieve urinecontrole voor wat betreft opiaten. Voorts is van belang dat uit de stukken blijkt dat klager niet eerder positief gescoord heeft bij een urinecontrole (en bij een latere urinecontrole heeft klager weer negatief gescoord). Uit niets blijkt verder dat klager in de inrichting bekend staat als drugsgebruiker en evenmin dat het delict waarvoor klager vast zit drugs gerelateerd zou zijn. Bij de stukken bevindt zich een verklaring van klagers huisarts waaruit volgt dat de huisarts klager niet kent als drugsgebruiker. Ten slotte overweegt de beroepscommissie dat, gelet op het inhoudelijke verweer van klager, het op de weg had gelegen van de inrichting of de selectiefunctionaris om nader onderzoek te laten doen, en wel specifiek naar de uitslag van de controle in relatie tot de mogelijkheid van een positieve score als gevolg van het gebruik van paracetamol met codeïne. Nu dit onderzoek niet is verricht, dient klager, in het licht van alle hiervoor vermelde feiten en omstandigheden, het voordeel van de twijfel te krijgen. Gelet op

het voorgaande kan de op de onder 3.2 genoemde gronden gebaseerde beslissing van de selectiefunctionaris, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet in stand blijven. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard.

Gelet op het gegeven dat klagers detentie op 18 november 2013 zal eindigen, oordeelt de beroepscommissie dat het geen redelijk doel heeft de selectiefunctionaris een nieuwe beslissing te laten nemen. Om die reden zal de beroepscommissie aan klager een tegemoetkoming als hierna vermeld toekennen voor de maanden die hij ten onrechte niet heeft kunnen deelnemen aan het p.p.

Voor een veroordeling in de proceskosten, zoals verzocht door klagers raadsman, biedt de Pbw geen ruimte.

Zaaknummer:

13/2684/GB

Datum uitspraak:

29 oktober 2013

Beroepscommissie:

Bartelds, mr. J.I.M.W.

Bol, mr. A.T.

Rutten, mr. M.A.G.

Nijp, M.E.H.. (secr.)

Trefwoorden:

beroep (over)plaatsing

Artikelen:

Pbw art. 17; Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden art. 3

Samenvatting:

Eerste selectie voor gevangenis, geen detentiefasering. Onduidelijk waarom er

geen recent reclasseringsadvies voorhanden is en op welke termijn dit eventueel te verwachten is. Nu de selectiefunctionaris hier niet expliciet op in is gegaan, is er sprake van een gebrekkige motivering. Beroep gegrond.

Rechtsoverwegingen:

4.1. De beoordeling 4.1. Vast is komen te staan dat klager het beroep na de in artikel 73, tweede lid, van de Pbw genoemde termijn heeft ingediend. Nu klager in de bezwaarprocedure werd bijgestaan door zijn raadsman, de beslissing op het bezwaarschrift niet aan de raadsman is toegezonden doch enkel op 27 mei 2013 aan klager is uitgereikt en klager de Nederlandse taal onvoldoende beheerst, is de overschrijding van de beroepstermijn naar het oordeel van de beroepscommissie verschoonbaar. Klager kan derhalve in zijn beroep worden ontvangen.

4.2. Op grond van artikel 3 van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden komen voor plaatsing in een beperkt beveiligde inrichting in aanmerking gedetineerden die een beperkt vlucht- en maatschappelijk risico vormen, een strafresistant hebben van maximaal achttien maanden en beschikken over een aanvaardbaar verlofadres.

4.3. In de toelichting op dit artikel (Strc. 12 september 2000, nr. 176, pagina 9) staat dat bij de plaatsing in zeer beperkt en beperkt beveiligde inrichtingen de beoordeling of de gedetineerde geschikt is tot terugkeer in de samenleving een belangrijke rol speelt. Indicator bij de beoordeling daarvan is of de gedetineerde reeds eerder tijdens de huidige detentie met goed resultaat bewegingsvrijheid (onbegeleid) buiten de inrichting heeft genoten (algemeen verlof,

schorsing van de preventieve hechtenis, incidenteel verlof, strafonderbreking), alsmede of zich daarna omstandigheden hebben voorgedaan die aan deze indicator ernstig afbreuk doen. Gelet op het open karakter van de inrichting of afdeling spelen de aard, zwaarte en achtergrond van het gepleegde delict en de persoonlijkheid van de gedetineerde een rol bij de beoordeling of betrokkene geschikt is voor plaatsing in een zeer beperkt of beperkt beveiligde inrichting of afdeling.

4.4. De selectiefunctionaris verwijst ter onderbouwing van zijn beslissing naar de omstandigheid dat er geen recent reclasseringsadvies voorhanden is. Onduidelijk is waarom er geen recent reclasseringsadvies aanwezig is en op welke termijn dit eventueel te verwachten is. Nu de selectiefunctionaris op voornoemde omstandigheid niet expliciet is ingegaan, is sprake van een gebrekkige motivering. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard en de bestreden beslissing zal worden vernietigd. De selectiefunctionaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen een termijn van twee weken na ontvangst daarvan. De beroepscommissie acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

13/2088/GB

Datum uitspraak:

24 oktober 2013

Beroepscommissie:

Bartelds, mr. J.I.M.W.

Bol, mr. A.T.

Rutten, mr. M.A.G.

Karels, L.A.M. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime ongelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 15, 18; Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden art. 30

Samenvatting:

Plaatsing in FPK. Zonder instemming van klager is een rechterlijke machtiging op grond van de Wet Bopz vereist. Uit de stukken blijkt niet dat deze machtiging vóór klagers plaatsing in de FPK was afgegeven en ook niet dat deze inmiddels wel is afgegeven. De procedure is niet zorgvuldig geweest. Beroep gegrond en opdracht tot nieuwe beslissing.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Aan klager is een maatregel als bedoeld in artikel 38m van het Wetboek van Strafrecht opgelegd voor de duur van twee jaar. Het PPC Scheveningen heeft klager in het kader van de laatste fase van zijn isd-maatregel voorgesteld voor overplaatsing naar de FPK De Kijvelanden.

4.2. Op grond van artikel 15, vijfde lid, van de Pbw kan de selectiefunctionaris, in geval van een gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens van een gedetineerde, bepalen dat de gedetineerde naar een psychiatrisch ziekenhuis als bedoeld in artikel 1, onder h, van de Wet bijzondere opnemings in psychiatrische ziekenhuizen (Wet Bopz) zal worden overgebracht.

4.3. In artikel 30, eerste lid, van de Regeling selectie, plaatsing en overplaatsing van gedetineerden (de Regeling) is bepaald dat indien plaatsing in een psychiatrisch ziekenhuis is geïndiceerd, de directeur van de inrichting waar klager verblijft, na overleg met de districtopsychiater, een daartoe strekkend advies indient bij de selectiefunctionaris. In de toelichting op dit artikel staat onder meer het volgende (voor zover hier van belang). Artikel 15, vijfde lid, van de Pbw, biedt de mogelijkheid gedurende de detentie een (tijdelijke) plaatsing van een gedetineerde in een algemeen psychiatrisch ziekenhuis (APZ), een forensisch psychiatrische kliniek (FPK) of een psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis (PAAZ) te realiseren. Daarnaast is in de toelichting bij dit artikel opgenomen dat een rechterlijke machtiging op grond van de Wet Bopz is vereist indien de gedetineerde niet instemt met een dergelijke plaatsing. Artikel 15, vijfde lid, van de Pbw biedt alleen basis voor een vrijwillige plaatsing.

4.4. Klager heeft beroep ingediend tegen zijn plaatsing in de FPK De Kijvelanden, omdat hij niet in een kliniek wil worden geplaatst. Klager is, voordat het PPC Scheveningen het selectieadvies waarin klager wordt voorgesteld voor plaatsing in de FPK De Kijvelanden aan de selectiefunctionaris heeft toegezonden, op de hoogte gesteld van de inhoud van dit advies en hij is daar niet mee akkoord gegaan. Uit het vorenstaande kan worden afgeleid dat klager niet instemde met een plaatsing in een FPK. Voor de plaatsing van klager in de FPK De Kijvelanden was derhalve, gelet op de toelichting bij artikel 30 van de Regeling, een rechterlijke machtiging op grond van de Wet Bopz vereist. Uit de stukken en uit de telefonische inlichtingen van de

selectiefunctionaris en klagers behandelaar in het PPC Scheveningen is echter niet gebleken dat deze machtiging vóór klagers plaatsing in de FPK De Kijvelanden is afgegeven. Tevens is niet gebleken dat de machtiging inmiddels wel is gegeven. De beroepscommissie is derhalve van oordeel dat de gevolgde procedure niet zorgvuldig is geweest, hetgeen tot het gegrond verklaren van het beroep en het vernietigen van de bestreden beslissing dient te leiden. De selectiefunctionaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen een termijn van twee weken na ontvangst daarvan. De beroepscommissie acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

13/2941/GB

Datum uitspraak:

15 oktober 2013

Beroepscommissie:

Bartelds, mr. J.I.M.W.
Bol, mr. A.T.
Rutten, mr. M.A.G.
Nijp, M. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime
gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 17

Samenvatting:

Het feit dat een personeelslid een gedetineerde kent, is niet uit te sluiten en betreft een situatie die vaker voor kan

komen. Gedetineerden worden zoveel mogelijk in hun eigen regio geplaatst. De enkele mededeling dat een medewerkster klager, diens familie en vrienden kent en hierdoor niet goed kan functioneren in haar werkzaamheden is, zonder nadere motivering of toelichting, onvoldoende grond om klager over te plaatsen. Beroep gegrond en opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Klager behoort, gelet op zijn status als preventief gehechte, tot de categorie gedetineerden voor opnemings van wie de huizen van bewaring zijn bestemd.

4.2. Het feit dat een personeelslid een gedetineerde kent, is niet uit te sluiten en betreft een situatie die vaker voor kan komen. Gedetineerden worden immers zoveel mogelijk in hun eigen regio geplaatst. Slechts onder bepaalde omstandigheden zou dit kunnen leiden tot overplaatsing. Deze omstandigheden dienen dan wel zoveel mogelijk kenbaar te worden gemaakt en van voldoende gewicht en relevantie te zijn. De enkele mededeling dat een medewerkster klager, diens familie en vrienden kent en hierdoor niet goed kan functioneren in haar werkzaamheden is, zonder nadere motivering of toelichting, onvoldoende grond om klager over te plaatsen. Er is sprake van een motiveringsgebrek. Het beroep zal gegrond worden verklaard. Derhalve dient de bestreden beslissing te worden vernietigd. De selectiefunctionaris zal worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak binnen een termijn van twee weken na ontvangst daarvan. De beroepscommissie acht geen termen aanwezig voor het toekennen van een tegemoetkoming.

Zaaknummer:

13/2646/GB

Datum uitspraak:

7 oktober 2013

Beroepscommissie:

Bartelds, mr. J.I.M.W.

Bol, mr. A.T.

Rutten, mr. M.A.G.

Nijp, M. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern ongelijk regime, gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 18, Pbw art. 9 lid 2 sub b

Samenvatting:

Klager is in beroep gegaan tegen het vonnis in eerste aanleg, waarbij hem een ISD-maatregel is opgelegd, waardoor er thans geen sprake is van een onherroepelijk vonnis. Op grond van artikel 9, tweede lid sub b, Pbw dient klager in een h.v.b. te verblijven en kan hij nog niet worden overgeplaatst naar een gevangenis. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Klager behoort, gelet op zijn status als preventief gehechte, tot de categorie gedetineerden voor opnemings van wie de huizen van bewaring zijn bestemd.

4.2. De op de onder 3.2 genoemde gronden gebaseerde beslissing van de selectiefunctionaris kan, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. In artikel 9, tweede lid sub b,

van de Pbw wordt bepaald dat huizen van bewaring zijn bestemd voor de opneming van personen ten aanzien van wie een bevel tot voorlopige hechtenis is gegeven en aan wie de maatregel van terbeschikkingstelling met bevel tot verpleging is opgelegd, maar die niet tevens tot een vrijheidsstraf zijn veroordeeld, dan wel aan wie de maatregel tot plaatsing in een inrichting voor stelselmatige daders is opgelegd, voor zolang het opleggen van die maatregel niet onherroepelijk is. Gezien het feit dat klager in beroep is gegaan tegen het vonnis in eerste aanleg, waarbij hem de ISD-maatregel is opgelegd, kan niet gesproken worden van een onherroepelijk vonnis. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

13/2380/GB

Datum uitspraak:

7 oktober 2013

Beroepscommissie:

Bartelds, mr. J.I.M.W.

Bol, mr. A.T.

Rutten, mr. M.A.G.

Bruin, mr. S.A.H. de (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing extern gelijk regime gelijk beveiligingsniveau niet EBI of longstay

Artikelen:

Pbw art. 13, 14, 16 3e lid, 17

Samenvatting:

Directeur van detentiecentrum Rotterdam heeft beheersafdeling aangewezen voor opvang van gedetineerden als bedoeld in art.

14 Pbw. Dit is een interne differentiatie en directeur is verantwoordelijk voor plaatsing. Selectiefunctionaris plaatst vreemdelingen die voor plaatsing op beheersafdeling in aanmerking komen in Rotterdam nu dit het enige detentiecentrum is met een beheersafdeling. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

4.1. Het detentiecentrum Rotterdam is een inrichting voor zowel mannen als vrouwen met een regime van beperkte gemeenschap en een normaal beveiligingsniveau.

4.2. Uit de stukken is aannemelijk geworden dat de beslissing tot overplaatsing van klager al op 13 mei 2013 is genomen, die dag is hij ook overgeplaatst van Zeist naar Rotterdam. Dat die beslissing pas op 14 mei 2013 op papier aan klager is uitgereikt is weliswaar te betreuren, maar betekent nog niet dat klager zou zijn overgeplaatst zonder een daartoe strekkende beslissing van de selectiefunctionaris.

4.3. De beheersafdeling van het detentiecentrum Rotterdam heeft geen ander beveiligingsniveau dan de andere afdelingen van dit detentiecentrum. Artikel 13 Pbw is derhalve niet aan de orde. Op grond van artikel 16, derde lid, Pbw kan de directeur een inrichting of afdeling aanwijzen voor onderbrenging van gedetineerden die een bijzondere opvang in de zin van artikel 14 Pbw behoeven. Artikel 16, vierde lid, Pbw bepaalt dat de directeur de criteria bepaalt waaraan de gedetineerde moet voldoen om voor onderbrenging als bedoeld in het derde lid in aanmerking te komen.

De directeur van het detentiecentrum Rotterdam heeft de beheersafdeling aangewezen als afdeling voor gedetineerden

die een bijzondere opvang behoeven. Het betreft een interne differentiatie en de directeur is verantwoordelijk voor de plaatsing op deze afdeling. Vreemdelingen die voor plaatsing op een beheersafdeling in aanmerking komen worden door de selectiefunctionaris geplaatst in het detentiecentrum Rotterdam nu alleen dit detentiecentrum over een beheersafdeling beschikt. In de brief van 10 juni 2013 van de plaatsvervangend vestigingsdirecteur van het detentiecentrum Rotterdam aan klagers raadsman worden de criteria voor de plaatsing van een vreemdeling op een beheersafdeling duidelijk omschreven. Dagelijks wordt het gedrag van de vreemdeling gerapporteerd en de dagrapportages worden periodiek besproken in het multidisciplinair overleg. Klager is op 8 juli 2013 teruggeplaatst op een reguliere afdeling.

Gezien de inhoud van de begeleidingsbrief aanmelding plaatsing op een beheersafdeling van 10 mei 2013, kan de beslissing van de selectiefunctionaris, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt.

Zaaknummer:

13/2473/GM

Datum uitspraak:

19 november 2013

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de Schoenmaeckers, dr. J.H.A.M.C. Schudel, prof.dr. W.J. Lispet, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging medicatieverstrekking;

Medische verzorging behandeling

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Inrichtingspsychiater heeft weloverwogen, op goede gronden en conform de daaraan gestelde eisen geadviseerd tot toediening dwangmedicatie. Mening klager dat hij geen psychische stoornis heeft, doet daaraan niet af. Psychische situatie van klager verbeterd. Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie komt op basis van de stukken tot het oordeel dat de inrichtingspsychiater weloverwogen, op goede gronden en conform de daaraan gestelde eisen de directeur heeft geadviseerd tot toediening van de dwangmedicatie. Verwezen wordt naar hetgeen de inrichtingspsychiater, zoals weergegeven onder 2, uitgebreid heeft aangevoerd.

Het enkele gegeven dat klager, hoe begrijpelijk zijn standpunt vanuit zijn positie ook is, van mening is dat er bij hem geen enkele sprake van een psychische stoornis is, waarmee ook de grond aan de toediening van de dwangmedicatie zou komen te ontvallen, doet aan de uitgebreid en correct gemotiveerde beslissing van de inrichtingspsychiater niet af.

Vast staat ook dat de psychische situatie van klager verbeterd is.

De beroepscommissie is, het voorgaande in samenhang en onderling verband gezien, van oordeel dat het handelen van de inrichtingspsychiater niet kan worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

13/2730/GM

Datum uitspraak:

14 november 2013

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de
Kleipool, L.E.M.
Schudel, prof.dr. W.J.
Lispert, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling; Medische
verzorging medicatieverstrekking

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Gegeven psychologische begeleiding
niet ontoereikend. Niet nodig klager
tijdelijk arbeidsongeschikt te verklaren of
slaapmedicatie te verstrekken. Behandelend
psycholoog niet BIG-geregistreerd, maar
werd door psycholoog gesuperviseerd.
Beroep ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie leidt uit de stukken
en het verhandelde ter zitting af dat
klager op eigen initiatief heeft aangegeven
een gesprek aan te willen gaan met de
nabestaanden van het slachtoffer van het
misdrijf waaraan klager zich heeft schuldig
gemaakt. Het is begrijpelijk dat klager daar
tegen op zag. Klager heeft in die periode
psychologische begeleiding gehad. Zijn
verzoek om door een psychiater begeleid
te worden is besproken in het pmo en
niet noodzakelijk geacht. De gegeven
begeleiding wordt naar het oordeel van de
beroepscommissie niet ontoereikend geacht.

De beroepscommissie acht het oordeel van
het pmo dat het niet nodig was dat klager
in de gehele aanlooperperiode tot het gesprek
daarnaast ook nog arbeidsongeschikt
verklaard had moeten worden of hem
slaapmedicatie verstrekt had dienen te
worden, niet onjuist.

Ten aanzien van klagers opmerking dat
de behandelend psycholoog niet BIG-
geregistreerd zou zijn is navraag gedaan
bij het hoofd zorg. Aangegeven werd
dat dat juist is, maar dat de betreffende
psycholoog gesuperviseerd werd door een
GZ-psycholoog.

De beroepscommissie is het voorgaande
in samenhang en onderling verband
bezien van oordeel dat het handelen van
de inrichtingspsycholoog niet kan worden
aangemerkt als in strijd met de in artikel
28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal
derhalve ongegrond worden verklaard.

Zaaknummer:

13/2663/GM

Datum uitspraak:

5 november 2013

Beroepscommissie:

Pauw Gerlings-Döhrn, mr. S.B. de
Kleipool, L.E.M.
Schoenmaeckers, dr. J.H.A.M.C.
Lispert, mr. I. (secr.)

Trefwoorden:

Medische verzorging behandeling

Artikelen:

Pm art. 28

Samenvatting:

Klager verkeerde in een zodanige situatie

dat de arts geen contact met hem kon krijgen. Nu van een levensbedreigende situatie geen sprake was, had arts klager niet in het gezicht mogen en hoeven slaan. Beroep gegrond en tegemoetkoming € 25,=.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie leidt uit de stukken af dat klager in een zodanige situatie verkeerde dat de arts geen contact met hem kon krijgen. Niet is gebleken dat er van een levensbedreigende situatie sprake was. Onder die omstandigheden had de arts klager niet in het gezicht mogen en hoeven te slaan.

De beroepscommissie is, het voorgaande in samenhang en onderling verband bezien, van oordeel dat het handelen van de inrichtingsarts moet worden aangemerkt als in strijd met de in artikel 28 Pm neergelegde norm. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard. Klager zal de nader te noemen tegemoetkoming worden toegekend.

Zaaknummer:

13/3251/GV

Datum uitspraak:

8 november 2013

Beroepscommissie:

Pol, mr. U. van de
Boone, mr. M.
Rossem-Broos, mr. R.S.T. van
Aalst, M. van (secr.)

Trefwoorden:

Verlof incidenteel

Artikelen:

Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting

art. 21 lid 1

Samenvatting:

Afwijzing incidenteel verlof door Staatssecretaris. Klager heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat zijn aanwezigheid bij de hoorzitting van het regionaal tuchtcollege noodzakelijk is. Het staat hem vrij de directeur te vragen de inrichting te verlaten o.g.v. artikel 26, lid 4., Pbw. Beroep klager ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klager ondergaat een gevangenisstraf van veertien jaar met aftrek, wegens doodslag. Aansluitend dient hij een vervangende hechtenis van 88 dagen op grond van de wet Terwee en een tenuitvoerlegging van een voorwaardelijk opgelegde gevangenisstraf van 180 dagen te ondergaan. De wettelijk vroegst mogelijke einddatum van zijn detentie valt op of omstreeks 6 februari 2017.

Klager heeft om incidenteel verlof verzocht, omdat hij aanwezig wil zijn bij de hoorzitting van het regionaal tuchtcollege, waarvoor hij is opgeroepen. Op grond van artikel 21, eerste lid, van de Regeling tijdelijk verlaten van de inrichting kan incidenteel verlof worden verleend voor het bijwonen van gebeurtenissen in de persoonlijke sfeer van de gedetineerde, waarbij zijn aanwezigheid noodzakelijk is. Klager heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat zijn aanwezigheid bij de hoorzitting van het regionaal tuchtcollege noodzakelijk is. Uit de stukken is niet gebleken dat het regionaal tuchtcollege het noodzakelijk acht klager in persoon te horen. De beroepscommissie gaat er derhalve van uit dat klager ter zitting ook vertegenwoordigd kan worden. Gelet op het vorenstaande kan de beslissing van de Staatssecretaris, bij afweging van alle

in aanmerking komende belangen, niet als onredelijk of onbillijk worden aangemerkt. Het beroep zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Overigens wijst de beroepscommissie op artikel 26, vierde lid aanhef onder c, van de Pbw, waarin is bepaald dat de directeur een gedetineerde in de gelegenheid kan stellen, onder door hem te stellen voorwaarden, de inrichting te verlaten teneinde een gerechtelijke procedure bij te wonen indien de gedetineerde bij het bijwonen van de procedure een aanmerkelijk belang heeft en tegen het verlaten van de inrichting geen overwegend bezwaar bestaat. Gelet hierop kan klager bij de directeur een verzoek indienen strekkende tot het mogen bijwonen van de hoorzitting van het regionaal tuchtcollege. Verschil tussen het tijdelijk verlaten van de inrichting op grond van artikel 26, vierde lid, Pbw en het tijdelijk verlaten van de inrichting bij wijze van incidenteel verlof is dat bij verlof een ruimere vrijheid van beweging wordt toegestaan dan bij het tijdelijk verlaten van de inrichting op grond van artikel 26, vierde lid, van de Pbw.

Zaaknummer:

13/1464/TA en 13/1492/TA

Datum uitspraak:

23 oktober 2013

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.

Louwe, mr. drs. T.A.M.

Maanicus, mr. R.M.

Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Beklagcommissie:

beklagcommissie bij het FPC De Rooyse

Wissel te Venray

Trefwoorden:

bewegingsvrijheid afzondering en separatie;
Tegemoetkoming financieel

Artikelen:

Bvt art. 34

Samenvatting:

Toegezonden USB-stick met door klager heimelijk opgenomen gesprekken niet in beroep gebruikt. Afzondering vanwege ondermijnd gedrag zonder onderbouwing daarvan onredelijk. Verlenging andere afzondering met karakter strafmaatregel onredelijk. Beroep klager gegrond, tegemoetkoming. Beroep hoofd inrichting ongegrond.

Rechtsoverwegingen:

Klagers beroep ziet onder meer op de ongegrondverklaring van zijn beklag tegen de op 2 en 13 november 2012 opgelegde afzondering. De door zijn raadsman met het beroepschrift meegezonden USB-stick heeft de beroepscommissie niet beluisterd, nu ook in eerste aanleg de beklagcommissie dat niet heeft gedaan en de inrichting als procespartij geen USB-stick van klager dan wel zijn raadsman heeft gekregen. Uitgangspunt bij de behandeling van een beroep is dat de beroepscommissie en alle partijen beschikken over eenzelfde papieren dossier, dat daarom door de beroepscommissie aan partijen wordt toegezonden. Klagers raadsman mr. T.P. Klaasen heeft de beroepscommissie een uitwerking op schrift van de inhoud van de USB-stick toegezonden, die door de beroepscommissie in het dossier is gevoegd opdat alle partijen daarover beschikken en daarvan kunnen kennisnemen. De USB-stick wordt met deze uitspraak teruggezonden

aan genoemde raadsman van klager.

Vast staat dat de maatregel van afzondering blijkens de schriftelijke mededeling op 2 november 2012 is opgelegd vanwege het gedrag van klager dat als volgt is omschreven: '... omdat u: medewerkers voor leugenaar uitmaakt in het bijzijn van medepatiënten (bijv. Hoofd STM liegt dat het offerfeest in overleg met de Imam is verzet). U zich moeilijk laat aanspreken door vrouwelijke sociotherapeuten op afspraken en regels (bijv. u krijg een kant-en-klare maaltijd, omdat u kiest om géén verantwoordelijkheden op u te nemen binnen de groep. Hierdoor is met u de afspraak gemaakt geen maaltijden van patiënten te vragen of aan te nemen. Deze afspraken en regels negeert u regelmatig. Een ander voorbeeld is het bellen met de afdelingstelefoon; wanneer u gewezen wordt op het feit dat u kunt bellen vanuit de telefooncel met uw pasje met daarop gescreende nummers, ageert u enorm waardoor sociotherapie zich geïntimideerd en onder druk gezet voelt. U dwingt het bellen met de afdelingstelefoon op deze wijze af.) Wanneer u aangesproken wordt door vrouwen, reageert u steeds vaker verbaal dreigend en neemt u een imponerende houding aan. Hiermee heeft uw gedrag een ontwrichtende werking binnen het leefklimaat op de afdeling. Daarnaast maakt uw ondermijnende houding het therapeutisch handelen van sociotherapie bij tijd en wijle onmogelijk. Hierdoor ontstaat een onveilige situatie voor patiënten en sociotherapie'.

De beroepscommissie stelt vast dat de in de schriftelijke mededeling opgesomde argumenten voor het opleggen van afzondering onvoldoende feitelijk zijn onderbouwd, nu in de schriftelijke

mededeling wordt gemeld dat klagers gedrag ontwrichtend en ondermijnend is en het personeel zich onder druk gezet voelt, maar daarin niet wordt vermeld welke concrete gedragingen van klager, met vermelding van tijd, plaats en betrokken medewerker, daaraan ten grondslag liggen. Verder ligt het voor de hand dat, hoe moeilijk dat door het personeel wellicht wordt gevonden, eerst met klager over het hem verweten gedrag en het effect daarvan op zijn omgeving wordt gesproken alvorens een beslissing tot het opleggen van een maatregel als afzondering wordt genomen. Klagers verklaring dat over het hem verweten gedrag niet met hem is gesproken en dat zonder meer de afzonderingsmaatregel is opgelegd, is niet door de inrichting weersproken. De stelling van de inrichting dat de redenen van de afzondering tijdens het horen aan klager, zijn meegedeeld kan niet tot een ander oordeel leiden, nu daarmee geen sprake is van een gesprek over gedrag en effect daarvan op de omgeving.

Het voorgaande in onderlinge samenhang en verband bezien, maakt dat de beroepscommissie de op 2 november 2012 opgelegde afzondering die duurde tot 13 november 2012, bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, onredelijk en onbillijk acht. Het beroep van klager en het beklag zullen daarom in zoverre gegrond worden verklaard.

Nu de rechtsgevolgen van de bestreden beslissing niet meer ongedaan zijn te maken, komt klager een tegemoetkoming toe. Het hoofd van de inrichting is in de gelegenheid gesteld zijn standpunt hieromtrent te bepalen. De beroepscommissie stelt deze vast op € 120,=.

Vast staat verder dat de afzondering op 13 november 2013 blijkens de schriftelijke

mededeling daarvan is opgelegd, omdat een externe rapporteur op 12 november 2012 bij de directie van de inrichting heeft gemeld dat hij contact met klagers moeder heeft gehad en dat zij onder meer heeft verklaard dat klager met stiekem in de inrichting binnengesmokkelde geluidapparatuur geluidsopnames heeft gemaakt van gesprekken van klager met medewerkers van de inrichting en met de externe rapporteur, alsmede dat de opgenomen gesprekken op een gegevensdrager zijn gezet die is verzonden naar de advocaat en de externe rapporteur. Klager heeft tegenover de inrichting verklaard dat hij de informatie ook naar de media heeft gestuurd.

De beroepscommissie overweegt dat in de in 2012 geldende huisregels niet expliciet is opgenomen dat apparatuur met functionaliteiten waarmee geluids- en/of beeldopnames kunnen worden gemaakt niet is toegestaan, zoals dat wel expliciet is opgenomen in de huisregels die vanaf 1 mei 2013 gelden (onderdeel 3.6 van Bijlage 6 'Beleid Computerapparatuur, audiovisuele- en communicatiemiddelen'). Dit neemt niet weg dat het een verpleegde in het belang van de orde en veiligheid in de inrichting uiteraard niet is toegestaan om in de inrichting heimelijk gesprekken met personeelsleden en derden te maken, ook niet als een verpleegde dat als enig middel ziet om zijn gelijk te halen. Als het doel uitsluitend is, zoals klager aanvoert, bewijzen van misstanden jegens hem te verzamelen, dan had klager direct open moeten zijn en aan de inrichting moeten melden dat hij gesprekken had opgenomen en had hij de opnames, die hij naar buiten heeft gebracht, ook direct aan de leiding van de inrichting moeten geven. Nu klager dat niet heeft gedaan, is het

opleggen van de afzonderingsmaatregel op 13 november 2012 vanwege het heimelijk opnemen van gesprekken en het naar buiten brengen daarvan niet onredelijk of onbillijk te achten.

Het beroep van klager zal derhalve ten aanzien van de afzondering van 13 november 2012 ongegrond worden verklaard.

Het beroep van het hoofd van de inrichting is gericht tegen de gegrondverklaring van het beklag betreffende de beslissing van 30 november 2012 tot verlenging van de op 13 november 2012 opgelegde afzondering.

In de schriftelijke mededeling van de beslissing van 30 november 2013 tot verlenging van de afzondering wordt vermeld dat verlenging van de afzondering in het belang van de orde en veiligheid in de inrichting noodzakelijk is, omdat klager nog niet heeft voldaan aan de gestelde voorwaarden. Deze voorwaarden houden in dat klager geen contrabande op de kamer mag houden en openheid dient te geven over waar, wanneer en hoe de geluidsopnames zijn gemaakt en naar wie en op welke wijze die informatie is verstuurd. Verder dient klager zich begeleidbaar op te stellen en zich te houden aan de gemaakte afspraken.

De beklagcommissie heeft het beklag tegen de verlenging gegrond verklaard omdat de inrichting onvoldoende inzicht heeft gegeven in de aard en de ontwikkeling van klagers gedrag in de periode van 30 november 2012 tot 27 december 2012. In beroep heeft de inrichting aangevoerd dat zich in die periode slechts enkele concrete situaties hebben voorgedaan die wat over de aard en ontwikkeling van het gedrag van klager kunnen zeggen, alsmede dat

dit juist verklaard kan worden door klagers diagnostiek.

De beroepscommissie stelt vast dat de verlenging van de afzondering op 30 november 2012 blijkens de schriftelijke mededeling met name is gebaseerd op het niet of onvoldoende geven van de gevraagde openheid over de heimelijk gemaakte en naar buiten gebrachte geluidsopnames.

De beroepscommissie overweegt dat, nu inmiddels duidelijk was geworden dat klager niet de namen wilde noemen van de personen wier stemmen op de geluidsopnames staan, het verder voortduren van de afzondering niet meer gerechtvaardigd werd door het uitblijven van die informatie. Naar het oordeel van de beroepscommissie was de verlenging van de afzonderingsmaatregel onredelijk en onbillijk, en kreeg de afzonderingsmaatregel daarmee het karakter van een strafmaatregel. Het doel van voortzetting van de afzondering was, zo begrijpt de beroepscommissie, het verkrijgen van de gewenste openheid en het voorkomen van een volgens de inrichting onhanteerbare situatie op de afdeling in geval klager zich niet begeleidbaar zou opstellen en zich niet aan gemaakte afspraken zou houden. Volgens de inrichting was voortzetting van de maatregel noodzakelijk vanwege klagers problematiek in combinatie met zijn gedragingen en de angstgevoelens van medewerkers en derden, terwijl klager daarnaast niet inschatbaar en oninvoelbaar was.

Niet is echter gebleken dat sprake was van zodanig gedrag van klager tijdens de afzondering dat het noodzakelijk was de afzondering vanaf 30 november 2012 voort te zetten. Ook uit het door de inrichting beschreven gedrag van klager in de daarop volgende periode tot 27 december 2012

blijkt daar niet van. Niet is gebleken welke concrete gedragingen van klager ten grondslag zijn gelegd aan het argument van de inrichting dat klagers gedrag ontwrichtend en ondermijnend was en angstgevoelens opriep. Evenmin is gebleken dat daarover met klager een gesprek heeft plaatsgevonden.

Het beroep van het hoofd van de inrichting zal derhalve ongegrond worden verklaard.

Klager heeft in beroep nog aangevoerd dat de hem door de beklagcommissie vanwege de op 30 november 2013 verlengde afzondering toegekende tegemoetkoming te laag is. De beroepscommissie gaat er van uit dat klager, die op 2 november 2012 in een afzonderingsruimte is afgezonderd, tot en met 27 december 2012 in die afzonderingsruimte heeft verbleven. De door de beklagcommissie toegekende tegemoetkoming van € 7,50 per dag voor onterecht verblijf in de afzonderingsruimte acht de beroepscommissie met klager te laag. De beroepscommissie pleegt daarvoor een tegemoetkoming van € 10,= per dag toe te kennen. De beroepscommissie zal de tegemoetkoming voor onterecht verblijf in de afzonderingsruimte van 30 november 2012 tot 27 december 2012 daarom vaststellen op € 280,=. Klagers beroep is daarom in zoverre gegrond.

Zaaknummer:

13/3505/STA

Datum uitspraak:

28 oktober 2013

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.;

Kokee, R. mr. (secr.)

Trefwoorden:

Gedogen geneeskundige handeling

Artikelen:

Bvt art. 16b onder b; Rvt art. 25, 34

Samenvatting:

Beslissing genomen door psychiater na multidisciplinair overleg en bij afwezigheid ondertekend door andere psychiater, beiden aangewezen als plaatsvervanger hoofd inrichting. Voorlopig oordeel voorzitter dat beslissing in dit geval bevoegd is genomen. Afwijzing verzoek.

Rechtsoverwegingen:

De voorzitter stelt voorop dat in het kader van het verzoek om schorsing van een beslissing van het hoofd van de inrichting slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde kan worden onderzocht en beslist. Aan de orde is daarom slechts de vraag of de bestreden beslissing in strijd is met de wet of zodanig onredelijk is dat er een spoedeisend belang is om thans over te gaan tot schorsing van die beslissing van het hoofd van de inrichting. Dienaangaande overweegt de voorzitter als volgt.

Op grond van artikel 16b, onder b, Bvt kan het hoofd van de inrichting beslissen tot het toepassen van een zogenaamde b-dwangbehandeling, indien dit naar het oordeel van een arts, die doorgaans de behandelend psychiater zal zijn, volstrekt noodzakelijk is om het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de verpleegde binnen de inrichting doet veroorzaken af te wenden.

Uit de strekking van de toepasselijke

bepalingen, in het bijzonder vanwege het noodzakelijke overleg zoals bedoeld in artikel 34, eerste en tweede lid, van de Rvt, volgt naar het voorlopig oordeel van de voorzitter dat het (plaatsvervangend) hoofd van de inrichting die de beslissing neemt niet tevens de behandelend arts of psychiater is. Uit de schriftelijke mededeling van de b-dwangbehandeling komt naar voren dat de beslissing is genomen door psychiater R.W. en bij afwezigheid is ondertekend door de behandelend psychiater B. In de reactie op het schorsingsverzoek wordt gesteld dat alle psychiaters zijn aangewezen als plaatsvervangend hoofd van de inrichting. Bovendien heeft er een multidisciplinair overleg plaatsgevonden zoals bedoeld in artikel 25, derde lid, van de Rvt. Gelet hierop gaat de voorzitter voor de beoordeling van het schorsingsverzoek er vanuit dat de bestreden beslissing bevoegd is genomen en verder voldoet aan de hieraan te stellen formele vereisten. Het is aan de beklagcommissie om dit verder te onderzoeken, waarbij dan tevens aan de orde kan komen of is voldaan aan de hoorplicht zoals bedoeld in artikel 53, eerste lid, onder d, van de Bvt.

In de reactie op het schorsingsverzoek van 25 oktober 2013 is naar het voorlopig oordeel van de voorzitter duidelijk beschreven waarom het starten van een b-dwangbehandeling volstrekt noodzakelijk is om het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de verpleegde binnen de inrichting doet veroorzaken, af te wenden. De voorzitter neemt hierbij in aanmerking dat allerlei pogingen zijn ondernomen om de behandelimpasse, die zijn oorzaak lijkt te vinden in het drugsgebruik van verzoeker, te doorbreken. De beslissing voldoet naar het voorlopig oordeel van de voorzitter aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit

en er zijn geen redenen voor schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing. Het verzoek zal daarom worden afgewezen.

Zaaknummer:

13/3418/STA

Datum uitspraak:

18 oktober 2013

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.;
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Gedogen geneeskundige handeling

Artikelen:

Bvt art. 16b onder b

Samenvatting:

Beslissing b-dwangbehandeling is genomen op basis van voor verzoeker noodzakelijk geachte behandelplan om acuut dreigend gevaar vanuit waanstornis van verzoeker voor behandelaren af te wenden. Geen alternatieven. Afwijzing schorsingsverzoek.

Rechtsoverwegingen:

De voorzitter stelt voorop dat in het kader van het verzoek om schorsing van een beslissing van het hoofd van de inrichting slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde kan worden onderzocht en beslist. Aan de orde is daarom slechts de vraag of de bestreden beslissing in strijd is met de wet dan wel zodanig onredelijk is dat er een spoedeisend belang is om thans over te gaan tot schorsing van die beslissing van het hoofd van de inrichting.

Dienaangaande overweegt de voorzitter het

volgende.

Op grond van artikel 16b, onder b, Bvt kan het hoofd van de inrichting beslissen tot het toepassen van een zogenaamde b-dwangbehandeling, indien dit naar het oordeel van een arts, die doorgaans de behandelend psychiater zal zijn, volstrekt noodzakelijk is om het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de verpleegde binnen de inrichting doet veroorzaken af te wenden.

De voorzitter stelt vast staat dat de bestreden beslissing is genomen door het plaatsvervangend hoofd van de inrichting op basis van het oordeel van het behandelteam, waarvan de behandelend psychiater deel uit maakt, over het voor verzoeker noodzakelijke behandelplan. In de reactie op het schorsingsverzoek van 17 oktober 2013 is duidelijk beschreven waarom het starten van een b-dwangbehandeling noodzakelijk is om acuut dreigend gevaar vanuit verzoekers waanstornis voor behandelaren af te wenden. Verzoeker is medicatie voor vrijwillige inname aangeboden en er zijn gesprekken met hem over de noodzaak van medicatiegebruik gevoerd. De voorzitter begrijpt dat er volgens het behandelteam, gelet op de groeiende waanstornis en het daaruit dreigende gevaar, geen alternatieven voor een medicamenteuze dwangbehandeling zijn. Bij deze stand van zaken voldoet de beslissing naar het voorlopig oordeel van de voorzitter aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit en zijn er geen redenen voor schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing. Het verzoek zal daarom worden afgewezen.

Zaaknummer:

13/3399/STA en 13/3427/STA

Datum uitspraak:

17 oktober 2013

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.;
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Gedogen geneeskundige handeling

Artikelen:

Bvt art. 16b onder

Samenvatting:

B-dwangbehandeling volgens behandelplan noodzakelijk om acuut dreigend gevaar vanuit verzoekers stoornis voor verzoeker en zijn omgeving af te wenden. Geen andere alternatieven dan ongewenste langdurige afzondering of separatie mogelijk. Afwijzing schorsingsverzoek.

Rechtsoverwegingen:

Met betrekking tot het verzoek ten aanzien van de beslissing van 11 oktober 2013 overweegt de voorzitter het volgende. De voorzitter stelt vast dat de bestreden beslissing van 11 oktober 2013 nog diezelfde dag ten uit voer is gelegd, derhalve al voordat het schorsingsverzoek en klaagschrift zijn ingediend. Schorsing kan daarom niet meer leiden tot het door verzoeker beoogde resultaat. Het schorsingsverzoek dient daarom in zoverre te worden afgewezen.

Met betrekking tot het verzoek ten aanzien van de beslissing van 15 oktober 2013 overweegt de voorzitter het volgende. De voorzitter stelt voorop dat in het kader

van het verzoek om schorsing van een beslissing van het hoofd van de inrichting slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde kan worden onderzocht en beslist. Aan de orde is daarom slechts de vraag of de bestreden beslissing in strijd is met de wet dan wel zodanig onredelijk is dat er een spoedeisend belang is om thans over te gaan tot schorsing van die beslissing van het hoofd van de inrichting.

Dienaangaande overweegt de voorzitter het volgende.

Op grond van artikel 16b, onder b, Bvt kan het hoofd van de inrichting beslissen tot het toepassen van een zogenaamde b-dwangbehandeling, indien dit naar het oordeel van een arts, die doorgaans de behandelend psychiater zal zijn, volstrekt noodzakelijk is om het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de verpleegde binnen de inrichting doet veroorzaken af te wenden.

Vast staat dat de bestreden beslissing is genomen door het plaatsvervangend hoofd van de inrichting. In de toelichting van de arts/psychiater van 12 oktober 2013 en de reactie op het schorsingsverzoek van 17 oktober 2013 is duidelijk beschreven dat en waarom naar zijn oordeel het starten van een b-dwangbehandeling noodzakelijk is om acuut dreigend gevaar vanuit verzoekers stoornis voor verzoeker en zijn omgeving af te wenden en er geen andere alternatieven dan ongewenste langdurige afzondering of separatie mogelijk zijn. De voorzitter begrijpt dat met deze schriftelijke toelichting de wijziging van het behandelingsplan is gerealiseerd en gaat er daarom vanuit dat deze toelichting daaraan gehecht zal zijn totdat het behandelingsplan zelf daadwerkelijk is gewijzigd. Bij deze stand van zaken voldoet de beslissing naar het

voorlopig oordeel van de voorzitter aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit en zijn er geen redenen voor schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing. Het verzoek zal daarom worden afgewezen.

Zaaknummer:

13/3318/STA

Datum uitspraak:

11 oktober 2013

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.;
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Gedogen geneeskundige handeling

Artikelen:

Bvt art. 16b onder a

Samenvatting:

Psychotische toestandbeeld maakt behandeling zonder medicatie onmogelijk. Volgens psychiaters zal in dat geval verzoekers waanstornis blijven bestaan, is er geen zicht op resocialisatie en dreigt longstayplaatsing. Verzoeker weigert langere periode consequent vrijwillig medicatie. Herhaalde pogingen hem hiertoe te motiveren zijn mislukt. Afwijzing verzoek.

Rechtsoverwegingen:

De voorzitter stelt voorop dat in het kader van het verzoek om schorsing van een beslissing van het hoofd van de inrichting slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde kan worden onderzocht en beslist. Aan de orde is daarom slechts de vraag of de beslissing waartegen beroep is ingesteld

zodanig onredelijk is dat er een spoedeisend belang is om thans over te gaan tot schorsing van de in beroep bestreden beslissing. De voorzitter overweegt hieromtrent het volgende.

Op grond van artikel 16c juncto artikel 16b, onder a, Bvt kan het hoofd van de inrichting beslissen tot het toepassen van een zogenoemde a-dwangbehandeling indien aannemelijk is dat zonder die behandeling het gevaar, dat de stoornis van de geestvermogens de verpleegde doet veroorzaken, niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen. Uit de toelichting van de behandelend psychiater en de tweede psychiater komt naar voren, dat zonder medicatie verzoekers waanstornis zal blijven bestaan en er geen zicht is op het toewerken naar vrijheden en een resocialisatietraject, dat mogelijk een longstayplaatsing dreigt, dat verzoeker over een langere periode consequent weigert vrijwillig medicatie in te nemen en dat herhaalde pogingen hem hiertoe te motiveren zijn mislukt. Het psychotische toestandbeeld van verzoeker maakt behandeling zonder medicatie onmogelijk. Bij die stand van zaken voldoet de beslissing naar het voorlopig oordeel van de voorzitter aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit en zijn er geen redenen voor schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing. Het verzoek zal derhalve worden afgewezen.

Zaaknummer:

13/3310/STA

Datum uitspraak:

10 oktober 2013

Beroepscommissie:

Schaap-Meulemeester, mr. C.A.M.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Gedogen geneeskundige handeling

Artikelen:

Bvt art 16b onder a

Samenvatting:

Zonder medicatie zal verzoeker volgens psychiaters lang verpleegd moeten blijven en mogelijk in de longstay belanden. Weigering vrijwillige inname medicatie. Herhaalde mislukte pogingen hem hiertoe te motiveren. Psychotische toestandbeeld maakt behandeling zonder medicatie onmogelijk. Afwijzing schorsingsverzoek.

Rechtsoverwegingen:

De voorzitter stelt voorop dat in het kader van het verzoek om schorsing van een beslissing van het hoofd van de inrichting slechts ruimte bestaat voor een voorlopige beoordeling en dat de zaak niet ten gronde kan worden onderzocht en beslist. Aan de orde is daarom slechts de vraag of de beslissing waartegen beroep is ingesteld zodanig onredelijk is dat er een spoedeisend belang is om thans over te gaan tot schorsing van de in beroep bestreden beslissing. De voorzitter overweegt hieromtrent het volgende.

Op grond van artikel 16c juncto artikel 16b, onder a, Bvt kan het hoofd van de inrichting beslissen tot het toepassen van een zogenoemde a-dwangbehandeling indien aannemelijk is dat zonder die behandeling het gevaar, dat de stoornis van de geestvermogens de verpleegde doet veroorzaken, niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen.

Uit de toelichting van de behandelend psychiater en de tweede psychiater komt naar voren, dat zonder medicatie verzoeker lang verpleegd zal moeten blijven en mogelijk in de longstay zal belanden, dat hij bij herhaling weigert vrijwillig medicatie in te nemen en dat herhaalde pogingen hem hiertoe te motiveren zijn mislukt. Het psychotische toestandbeeld van verzoeker maakt behandeling zonder medicatie onmogelijk. Bij die stand van zaken voldoet de beslissing naar het voorlopig oordeel van de voorzitter aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit en zijn er geen redenen voor schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing. Het verzoek zal derhalve worden afgewezen.

Zaaknummer:

13/1853/TB

Datum uitspraak:

8 november 2013

Beroepscommissie:

Urbanus, mr. G.L.M.
Louwe, mr. drs. T.A.M.
Maanicus, mr. R.M.
Bevaart, mr. E.W. (secr.)

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing longstay

Artikelen:

Bvt art. 11

Samenvatting:

Onduidelijk o.g.v. welke criteria klager volgens inrichting als een van de eersten kan worden overgeplaatst naar andere longstayafdeling. Motiveringsgebrek nu bestreden beslissing uitsluitend op onvolledig

overplaatsingsverzoek is gebaseerd. Beroep gegrond, opdracht nieuwe beslissing. Geen tegemoetkoming.

Rechtsoverwegingen:

Bij de overplaatsing van ter beschikking gestelden dient de Staatssecretaris, op grond van artikel 11, tweede lid, van de Bvt in zijn overwegingen te betrekken:

- a) de eisen die de bescherming van de maatschappij tegen de gevaarlijkheid van de ter beschikking gestelde voor de veiligheid van anderen dan de ter beschikking gestelde of de algemene veiligheid van personen of goederen stelt, en
- b) de eisen die de behandeling van de ter beschikking gestelde gezien de aard van de bij hem geconstateerde gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van zijn geestvermogens stelt.

De beroepscommissie stelt vast dat, zoals in uitspraak 12/979/TB is overwogen, in 2011 door Veldzicht is aangegeven dat klager wordt aangemeld zodra een longcarevoorziening beschikbaar komt, maar dat er nog geen concrete plannen voor een vervolgotraject zijn. Klagers sterke voorkeur voor een regioplaatsing, zijn angst voor overplaatsing en de te verwachten snelle ontregeling maakten volgens Veldzicht de kans dat overplaatsing naar een andere instelling tot een succesvolle behandeling zou leiden gering. Klager overschat zichzelf wat betreft de kans van slagen van plaatsing in een beschermde woonvorm, aldus Veldzicht destijds. Door externe rapporteur D. is in 2011 aangegeven dat er nog geen alternatief voor de longstay is, maar wellicht wel op termijn als binnen de longstay met gunstig resultaat aan klagers zelfredzaamheid kan worden gewerkt en het recidiverisico is afgenomen. Door externe rapporteur O. is in 2011 aangegeven

dat zelfs een overplaatsing naar een vergelijkbare afdeling met een andere staf en andere medepatiënten naar verwachting heftig ontregelend zal uitwerken op klager, terwijl het de vraag is of hij in staat is meer weerbare medepatiënten het hoofd te bieden.

De Landelijke Adviescommissie plaatsing (LAP) heeft op 29 februari 2012 geadviseerd klagers longstaystatus vooralsnog voort te zetten omdat klager weigert mee te werken aan diagnostisch onderzoek en slecht met veranderingen kan omgaan. Wel heeft de LAP aanbevolen met klager toe te werken naar acceptatie van zijn stoornis en een verblijf in een gedwongen kader, alsmede naar optimalisering van zijn coping met veranderingen en onverwachte gebeurtenissen.

De Staatssecretaris heeft in het kader van de op het moment van de zitting nog aan de orde zijnde sluiting van Veldzicht, de inhoudelijke afweging rond de overplaatsing van klager van de longstayvoorziening van Veldzicht naar een longstayvoorziening van de Pompestichting geheel aan Veldzicht overgelaten. Dit zou – in het kader van de destijds voorgenomen sluiting van Veldzicht – nog tot daaraan toe zijn, indien aan het overplaatsingsverzoek nog zoveel mogelijk behandelinhoudelijke argumenten ten grondslag worden gelegd. De beroepscommissie constateert echter dat in het geheel niet wordt ingegaan op de huidige stand van zaken met betrekking tot de door de LAP op 29 februari 2012 gedane aanbevelingen. Evenmin wordt daarin ingegaan op de grote kans op heftige ontregeling van klager in geval van veranderingen zoals een overplaatsing naar een andere inrichting of instelling, zoals die aan de orde was in de zaak 12/979/TB. Onduidelijk is derhalve welke criteria

in klagers geval zijn toegepast en hoe Veldzicht tot het oordeel is gekomen dat klager thans, als een van de eersten, dient te worden overgeplaatst. Voorts is niet inzichtelijk in hoeverre het eerdere bezwaar tegen overplaatsing van klager thans nog geldt (onder andere in verband met familiebezoek) en in hoeverre met klager is toegewerkt naar optimalisering van klagers coping met veranderingen en onverwachte gebeurtenissen, zodat geen antwoord kan worden gegeven op de vraag of het verantwoord is klager als een van de eersten over te plaatsen naar de voor de familie moeilijker bereikbare longstayvoorziening van de Pompestichting te Zeeland.

Nu de overplaatsingsbeslissing van de Staatssecretaris uitsluitend op dit onvolledige overplaatsingsverzoek van Veldzicht is gebaseerd, is de overplaatsingsbeslissing onvoldoende gemotiveerd.

Gezien het voorgaande kan de overplaatsingsbeslissing van de Staatssecretaris wegens een motiveringsgebrek niet in stand blijven. Het beroep zal derhalve gegrond worden verklaard met vernietiging van de bestreden beslissing. De beroepscommissie zal de Staatssecretaris opdragen binnen uiterlijk een maand na ontvangst van en met inachtneming van deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen. Zij ziet geen termen voor het toekennen van een tegemoetkoming, nu klager tot op heden nog in de longstayvoorziening van Veldzicht verblijft.

Zaaknummer:

13/2375/JZ

Datum uitspraak:

13 november 2013

Beroepscommissie:

Calkoen-Nauta, mr. J.
Doreleijers, prof.dr. Th.A.H.
Heddema, drs. H.A.
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Klachtencommissie:

klachtencommissie bij de jeugdzorginstelling Horizon, locatie De Vaart te Sassenheim

Trefwoorden:

Plaatsing/overplaatsing intern;
Bewegingsvrijheid binnen de inrichting

Artikelen:

Wjz art. 29o

Samenvatting:

Aanvankelijk heeft klaagster ingestemd met interne overplaatsing, maar van haar kon niet worden verwacht dat zij nadelige gevolgen, o.a. vaker insluiten op kamer, kon inschatten. Directeur voor nadelige gevolgen verantwoordelijk. Beroep gegrond, klacht alsnog gegrond, geen tegemoet-koming.

Rechtsoverwegingen:

De beroepscommissie overweegt dat op grond van artikel 29o, tweede lid aanhef en onder c, Wjz een klacht kan worden ingediend tegen een tijdelijke overplaatsing binnen de accommodatie en dat derhalve de klachtencommissie klaagster terecht in de klacht heeft ontvangen.

Door de instelling is gesteld dat de overplaatsing tevoren met klaagster is

besproken en dat klaagster wist dat er op de groep Poseidon voor haar geen kamer beschikbaar zou zijn. Klaagster heeft toch ingestemd om op Poseidon te verblijven en haar kamer op de leegstaande groep Nomia te behouden, omdat de plaatsing op die afdeling noodzakelijk was voor doorstroming naar een vervolgplaats bij een kamertrainingscentrum.

Uit de stukken en de behandeling ter zitting is vast komen staan dat als gevolg van de beslissing tot overplaatsing naar de groep Poseidon klaagster vaker dan gebruikelijk is ingesloten op haar kamer en ander ongemak heeft ondervonden.

Door de instelling is in de reactie op de klacht aangegeven dat het niet beschikken over een kamer op de groep zeer onhandig is en dat die constructie in de toekomst in beginsel niet meer zal toegepast.

De beroepscommissie is van oordeel dat, ook al heeft klaagster aanvankelijk ingestemd met de overplaatsing, niet van klaagster kan worden verwacht - zij is zestien jaar oud - dat zij de gevolgen daarvan kon overzien. Van de directeur kon wel worden verwacht dat hij de nadelige gevolgen ten tijde van het nemen van de beslissing kon inschatten en ook al zou dat niet onmiddellijk het geval zijn geweest dan kan niet klaagster, maar moet de directeur verantwoordelijk worden gehouden voor (de nadelige gevolgen van) de beslissing tot overplaatsing. Gelet op het bovenstaande zal de beroepscommissie het beroep gegrond verklaren, de uitspraak van de klachtencommissie in zoverre vernietigen en de klacht alsnog gegrond verklaren. Gelet op de tegemoetkoming die de klachtencommissie met betrekking tot de overige gerelateerde klachten, die in het beroep niet aan de orde zijn, heeft toegekend, ziet de beroepscommissie geen reden om nog een tegemoetkoming aan klaagster toe te kennen.

Zaaknummer:

13/1904/JZ

Datum uitspraak:

10 oktober 2013

Beroepscommissie:

Calkoen-Nauta, mr. J.
Laan, prof.dr. P.H. van der
Bentham, R. van
Gemert, mr. H.S. van (secr.)

Klachtencommissie:

klachtencommissie bij de jeugdzorginstelling
Stichting Juzt, locatie Rijsbergen

Trefwoorden:

Verlof planmatig; Ontvankelijkheid materieel

Artikelen:

Wjz art. 29a, 29v, 29w

Samenvatting:

Beroep klager, gezagdragend ouder, tegen gegrondverklarde klacht waarbij bestreden beslissing niet is vernietigd, maar wel opdracht is gegeven tot nieuwe beslissing. Beroepscommissie kan niet bepalen dat haar uitspraak treedt i.p.v. een vernietigde beslissing en kan derhalve geen verlof toekennen. Klager heeft geen belang bij beroep en is daarin niet-ontvankelijk.

Rechtsoverwegingen:

Klagers klacht betreft het intrekken van het aan zijn dochter verleende verlof c.q. omzetting van haar verlofregeling in een bezoeksregeling. De beroepscommissie stelt vast dat op grond van het bepaalde in artikel 29v, vijfde lid, Wjz juncto artikel 29w, eerste lid, Wjz ter zake van een beslissing aangaande verlof een klacht kan worden ingediend.

De beroepscommissie zal klager, aan wie als ouder met bevoegd gezag op grond van het bepaalde in artikel 29a, tweede lid, Wjz een zelfstandig klachtrecht toekomt, net als de klachtencommissie in de klacht ontvangen.

De klachtencommissie heeft aangegeven dat van de instelling verwacht mag worden dat er helder wordt gecommuniceerd naar klager over de inperking van de verlofregeling en dat zorgvuldig wordt vastgelegd in verlofplannen welke randvoorwaarden er gelden en welke ontwikkelingen er zijn. De klachtencommissie heeft, omdat aan het bovenstaande niet is voldaan, de klacht gegrond verklaard, de bestreden beslissing niet vernietigd en de directeur van de instelling opdracht gegeven om, de uitkomsten van het persoonlijkheidsonderzoek meewegend, binnen twee weken na dagtekening van de uitspraak een nieuwe beslissing te nemen. Nu de klachtencommissie de klacht van klager al gegrond heeft verklaard is de vraag wat klager beoogt met zijn beroep. Ofwel, wat zijn belang is bij het beroep. Formeel moet immers gezegd worden dat klager geen belang heeft bij het beroep, want hij is – kort gezegd – in het gelijk gesteld door de klachtencommissie. De beroepscommissie begrijpt klagers bezwaar tegen de beslissing van de klachtencommissie zo dat hij wil dat er een verlofregeling voor zijn dochter komt. Gelet op het bepaalde in artikel 29w juncto artikel 29y Wjz kan de beroepscommissie niet bepalen dat haar uitspraak treedt in de plaats van de vernietigde beslissing en kan zij derhalve klager geen verlof toekennen. Het is de verantwoordelijkheid van de directeur van de instelling om te bepalen of en zo ja, onder welke voorwaarden verlof mogelijk is. De directeur moet hierbij alle aspecten rond de veiligheid van een minderjarige in ogenschouw nemen en

afwegen. Zijn beslissing moet helder, goed inzichtelijk en liefst schriftelijk worden genomen, zodat voor alle betrokkenen duidelijk is welke afwegingen er aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarna kan dan, indien gewenst, getoetst worden of de beslissing zorgvuldig tot stand is gekomen en of die redelijk en billijk te achten is.

Nu klager geen belang heeft bij een behandeling van zijn beroep dient hij hierin niet-ontvankelijk te worden verklaard.

